OUR ENGLISH PUBLICATIONS

	Price. Rs.	nP.
Sri Ramakrishna the Great Master (2nd Edn.) (Calico)	25	00
,, ,, (Morocco)	35	00
The Gospel of Sri Ramakrishna (3rd Edn.) (Calico)	20	00
,, ,, (Morocco)	30	00
Ramakrishna: Prophet of New India	10	00
Sri Ramakrishna ..	1	50
Sayings of Sri Ramakrishna (9th Edn.)	5	00
Ramakrishna Upanishad (2nd Edn.)	1	00
Tales and Parables of Sri Ramakrishna (2nd Edn.)	2	50
The Ramakrishna Mission its ideals and activities ..	0	50
Sri Ramakrishna and His Mission (2nd Edn.)	0	62
The Master and the Disciple .	2	00
Sri Ramakrishna and Sarada Devi	2	50
Holy Mother Sri Sarada Devi (Gambhiranandaji) (Ordinary)	7	00
,, ,, (Calico)	9	00
Sri Sarada Devi the Holy Mother (Tapasyanandaji) (Ordinary)	6	50
,, ,, (Calico)	8	00
Inspired Talks (Swami Vivekananda) (8th Edn.) (Board)	2	00
,, ,, (Calico)	3	00
Hinduism (4th Edn.) ..	1	00
Education (6th Edn.) ..	1	00
The Eternal Companion (3rd Edn.) (Ordinary)	2	25
,, ,, (Calico)	3	25
For Thinkers on Education (Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Story of a Dedicated Life (Life of Swami Ramakrishnananda)	3	00
The Message of Eternal Wisdom (Swami Ramakrishnananda)	3	00
God and Divine Incarnations (Swami Ramakrishnananda)	2	25
The Ancient Quest (Swami Ramakrishnananda)	1	50
Sri Krishna, The Pastoral and King-maker) (Swami Ramakrishnananda) (5th Edn.) ..	1	25
Life of Sri Ramanuja (Board) ..	4	00
,, ,, (Cloth) ..	5	00
Isavasya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Kena Upanishad (6th Edn.) ..	0	75
Katha Upanishad (8th Edn.) ..	1	50
Adventures in Religious Life (2nd Edn.) (Board)	4	00
(Cloth)	5	00
Prasna Upanishad (5th Edn.) ..	1	00
Mundaka Upanishad (6th Edn.) ..	1	00
Mandukya Upanishad (7th Edn.) ..	0	75
Taittiriya Upanishad (4th Edn.) ..	2	00
Aitareya Upanishad (3rd Edn.) ..	1	00
Svetasvatara Upanishad (3rd Edn.)	1	50
Chandogya Upanishad ..	8	00
Brihadaranyaka Upanishad (2nd Edn.)	7	50
Mahanarayanopanishad ..	5	00
Srimad-Bhagavad-Gita (Swami Vireswarananda, with Sridhara's Gloss) ..	7	00
Bhagavad-Gita: the Song of God (4th Edn.)	2	75
Upadeshasahasri ..	3	50
Atmabodha ..	4	00
Yatindramatadipika ..	5	00
Srimad Bhagavatam: The Wisdom of God ..	3	50
Stotraratna (2nd Edn.) ..	0	75
Divine Life (4th Edn.) ..	3	00
Universal Prayers (5th Edn.) ..	2	25
Prince of Ayodhya (Ordinary)	3	00
,, ,, (Calico)	4	50
Vedic Religion and Philosophy (4th Edn.)	2	50
Narada Bhakti Sutras (3rd Edn.) ..	3	00
Vakyavritti & Atmajnanopadeshavidhi (2nd Edn.) ..	1	00
Devi-Mahatmyam (Chandi) (2nd Edn.)	2	00
Saint Durga Charan Nag (3rd Edn.)	2	25
Thus Spake Sri Ramakrishna (7th Edn.)	0	40
Thus Spake The Holy Mother (2nd Edn.)	0	37
Thus Spake Vivekananda (8th Edn.)	0	40
Thus Spake The Buddha (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake Sri Krishna (2nd Edn.)	0	40
Thus Spake The Christ (2nd Edn.)	0	40
Worship of Sri Ramakrishna ..	1	00
A Man of God (Ordinary)	3	00
,, ,, (Calico)	4	00
Buddha and Our Heritage ..	0	40
Swami Vivekananda, My Master ..	0	37
Path to Perfection ..	0	37
Consolations ..	0	31
Women of India ..	0	25
Spiritual Life ..	0	06
Path Beyond Sorrow ..	0	06

Please ask for the Detailed Catalogues of our Tamil and Telugu Books

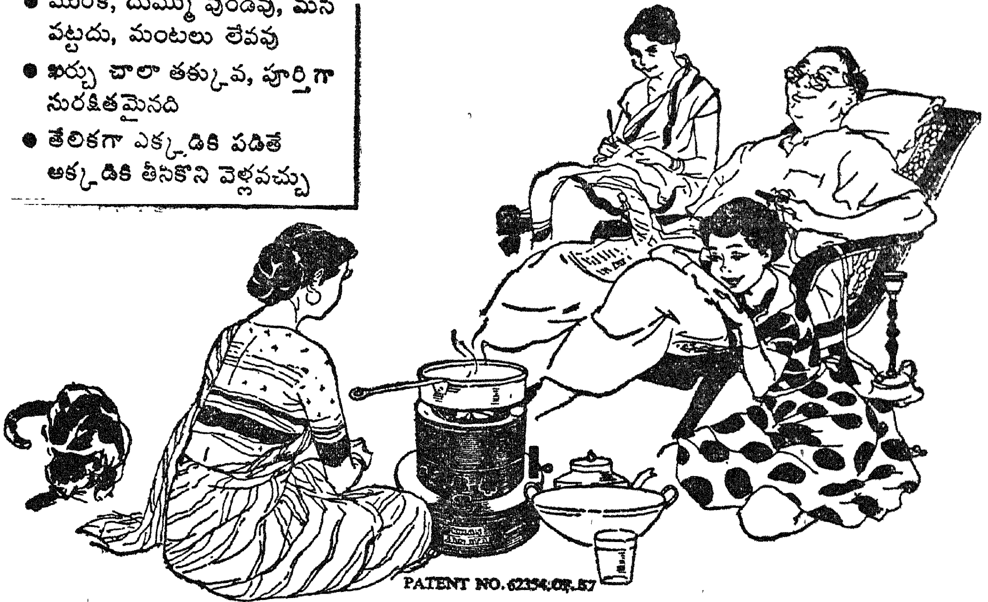
SRI RAMAKRISHNA MATH, *Publication Dept.,* **MYLAPORE, MADRAS-4**

వంటచేస్తూనే విశ్రమించండి

ಅಡಿಗೆಯು ನಿಮಗೆ ಭೀಕರ ಶ್ರಮವಾಗಿರಬಲ್ಲುದು, ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕೆರೊಸಿನ್ ಕುಕರ್ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ. ಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರಿ—ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಮುರಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬೆಂಕಿ ಊದ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಳ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಸಿಯಾಗದು. ಈ ಹೊಸ ಕುಕರ್ ಸ್ವಚ್ಛ, ನೇರ ಮತ್ತು ಸರಳ–ದುಡಿಮೆ, ಬೆವರು ಅಥವಾ ಕಂಬನಿಗಳಿಲ್ಲ.

- మురికి, దుమ్ము వుండవు, మసి పట్టదు, మంటలు లేవవు
- ఖర్చు చాలా తక్కువ, పూర్తిగా సురక్షితమైనది
- తేలికగా ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి తీసికొని వెళ్లవచ్చు

ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

వంట బాగా | తేలికగా చేసుకోండి

ఉత్పత్తిదారులు:

ది ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

77, బౌబజార్ స్ట్రీట్, కలకత్తా-12

KALPANA O. M.15.TE

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౮ ౧౯౬౨, మార్చి; ప్లవ - ఫాల్గుణము సంచిక ౯

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ మఠ ప్రచురణములు

740 పుటలు	శ్రీరామకృష్ణ సూక్తి సుధ (తోలికూర్పు)	రూ. 7/50
496 పుటలు	శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము (ద్వితీయ ముద్రణము)	రూ. 5/-
144 పుటలు	శ్రీ శారదాదేవి	రూ. 1-25
312 పుటలు	శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	రూ. 3-00
540 పుటలు	శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము (సంగ్రహ జీవితసహితము)	రూ. 3-50
432 పుటలు	(సాదా) రూ. 3-50 శ్రీవివేకానంద జీవితచరిత్ర (అట్టబైండు)	రూ. 4/-
564 పుటలు	స్వామి - శిష్య సంవాదములు (ప్రథమ ముద్రణము)	రూ. 5/-
344 పుటలు	బ్రహ్మానంద బోధనలు (ప్రథమ ముద్రణము)	రూ. 3-50
330; 324 పుటలు	సందేశతరంగిణి - 2 భాగములు (ఒక్కొక్క భాగము)	రూ. 3/-
402 పుటలు	పారమార్థిక సంభాషణలు	రూ. 3/-
504 పుటలు	శ్రీమద్భగవద్గీత (పంచమ ముద్రణము)	రూ. 4/-

జ్ఞానయోగము 4 00 రాజయోగము	2	50
కర్మయోగము 1 50 భక్తియోగము	1	50
నారద భక్తి సూత్రములు ...	3/-	
పరతత్త్వప్రసంగము ...	2/-	
శ్రీ నాగమహాశయుని జీవితచరిత్ర ...	1	25
ప్రబోధరత్నాకరము ...	2	25
శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర ...	2/-	
దేవీమాహాత్మ్యము ...	2/-	
వివేకానందలేఖావళి (మొదటిభాగము)	1	50
వివేకానందలేఖావళి (రెండవభాగము)	1	75
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు ...	1	25
హిందూ మతము ...	1	25
అనుష్ఠాన వేదాంతము ...	1	25
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము	1/-	
వివేక సూర్యోదయము ...	1	25
భారతీయ మహిళ ...	1/-	
కఠోపనిషత్తు ...	0	80
శ్రీ పరమహంస నీతికథారత్నములు	0	75

గిరీశచంద్ర 0 75 భక్తిమార్గము	0	50
చికాగో నగరోపన్యాసములు ...	0	50
గురూపదేశములు 0 50 శ్రీకృష్ణవాణి	0	40
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ ...	0	37
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము ...	0	37
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము ...	0	40
నా సంస్కరణ యుద్ధవిధానము ...	0	37
నా గురుదేవుడు 0 40 బుద్ధ ఉవాచ	0	37
శ్రీరామకృష్ణుడు, వివేకానందస్వామి	0	25
శ్రీ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము...	0	25
పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు ...	0	25
నవీన భారతదేశము ...	0	25
తాపత్రయ చికిత్స ...	0	25
పవహారిబాబా 0 25 ముక్తిమార్గము	0	19
సర్వం విష్ణుమయం జగత్ ...	0	19
శ్రీ రామకృష్ణ ఆరాత్రికము ...	0	12
శ్రీరామనామసంకీర్తన 0 6 యతిగీతము	0	6
నా మతము 0 3 వి. సింహగర్జనము	0	3

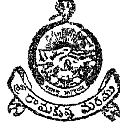
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము - మొదటి సంపుటము రూ. 6-50; రెండవ సంపుటము రూ. 5-50;
మూడవ సంపుటము రూ. 7-50 (మూడును ఒకేపరి కొన్నచో: రూ. 18-50)

ఇవియేకాక సంస్కృత, ఆంగ్ల, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములు,

వేదాంత కేసరి (ఆంగ్లము) శ్రీ రామకృష్ణ విజయము (తమిళము)

అను మాసపత్రికలును మాయొద్ద దొరకును

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

‘అఖిలవిభు శరణొందుము, యీ క్షణంబ యతనికృప నీవ నను భావ్య మగును వత్స.’

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౮ } ౧౯౬౧ - మార్చి :: ప్లవ - ఫాల్గుణము { సంచిక

సౌందర్యలహరి

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక : నే. భ.

తటిల్లేఖాతన్వీం తపనశశివైశ్వానరమయీం
నిషణ్ణాం షణ్ణా మ ప్యుపరి కమలానాం తవ కలామ్
మహాపద్మాటవ్యాం మృదితమలమాయేన మనసా
మహాన్తః పశ్యన్తో దధతి పరమాహ్లాదలహరీమ్ ॥ ౨౧

(హే భగవతి)	(అమ్మా)	అటవ్యాం	అడవియందు
తటిత్ + లేఖ	మెఱుపుదీగవలె	నిషణ్ణాం	నెలకొన్నదియు అగు
తన్వీం	క్షణప్రభారూపము గలదియు	తవ	నీ
		కలాం	కళను
తపన	సూర్య	మహాన్తః	యోగీశ్వరులు
శశి	చంద్ర	మృదిత	ధ్వంసితమైన
వైశ్వానర	అగ్ని	మల	(కామాదులగు) ముఱికియు
మయీం	ఆత్మికయు	మాయా	మాయయు గల
షణ్ణాం	ఆఱు	మనసా	మనస్సుతో
కమలానాం అపి	(మూలాధారము మున్నగు) కమలములకును	పశ్యన్తః	చూచుచు
		పరమ+ఆహ్లాద	బ్రహ్మానందపు
ఉపరి	పైని	లహరీం	ప్రవాహమును
మహాపద్మ	సహస్రార కమలమనెడి	దధతి	అనుభవింతురు.

తా॥ అమ్మా, నిర్మలమును భ్రాంతిరహితమునగు చిత్తముతో యోగీశ్వరులు షట్క-మలములకును పైని సహస్రారకమల వనమధ్యమున సాదాఖ్యమగు నీ నిత్యకళను దర్శించుచు బ్రహ్మానందము ననుభవింతురు. మెఱుపుతీగవలె తళుక్కు మను ఆ నీ కళ సూర్యచంద్రాగ్న్యాత్మకము.

భవాని త్వం దాసే మయి వితర దృష్టిం సకరుణా
మితి స్తోతుం వాఞ్ఛన్ కథయతి భవాని త్వ మితి యః
త దైవ త్వం తస్మై దిశసి నిజసాయుజ్యపదవీం
ముకున్ద బ్రహ్మేన్ద్ర స్ఫుట ముకుట నీరాజిత పదామ్ ॥ ౨౨

భవాని	ఓ భవుని రాణీ	కథయతి	పల్కునో
త్వం	నీవు	తస్మై	అతనికి
దాసే	కింకరుడనగు	తదా+ఏవ	అప్పుడే ఆక్షణమందే
మయి	నాయందు	త్వం	నీవు
సకరుణాం	కరుణతోగూడిన	ముకున్ద	విష్ణుని
దృష్టిం	చూపును	బ్రహ్మ	చతుర్ముఖుని
వితర	ప్రసరింపజేయుమా	ఇన్ద్ర	ఇంద్రుని
ఇతి	అని	స్ఫుట	ఉజ్జ్వలములగు
స్తోతుం	స్తుతింప	ముకుట	కిరీటములచే
వాఞ్ఛన్	కోరుచు	నీరాజిత	హారతికొన్న
భవాని	ఓ భవుని రాణి	పదాం	పదములుగల
త్వం	నీవు	నిజ	నీతోడి
ఇతి	అని	సాయుజ్యపదవీం	ఐక్యమును
యః	ఎవడు		ప్రసాదింతువు.

తా॥ 'ఓ భవానీ, నీ కింకరుడ నగు నాయందు నీ కృపాదృష్టిని పాఱింపుమా' అని నిన్ను స్తోత్రము చేయ గోరిన భక్తుడు 'ఓ భవానీ, నీ' అని వాక్యమును ప్రారంభించిన తత్క్షణమే, ఆవాక్యమైనను పూర్తియగులోపుననే అతనికి నీవు విష్ణు బ్రహ్మ దేవేంద్రుల కిరీటకాంతులచే నీరాజనమునొందు చరణములు గల నీతోడి సాయుజ్యమును ప్రసాదింతువు.

త్వయా హృత్వా వామం వపు రపరితృప్తేన మనసా
శరీరార్ధం శమ్భో రపర మపి శఙ్కే హృత మభూత్
య దేతత్ త్వ ద్రూపం సకల మరుణాభం త్రినయనం
కుచాభ్యా మానమ్రం కుటిలశశిచూడాలమకుటమ్ ॥

(హేభగవతి)	(ఓ అమ్మా)	యత్	ఏల యన
త్వయా			ఈ
శమ్భోః	శివుని	త్వద్రూపం	నీ రూపము
వామంవపుః	మేని యెడమ భాగము	సకలం	సమస్తమును
హృత్వా	అపహృతమై	అరుణాభం	ఎఱుపుకాంతి గలదియు
అపరితృప్తేన	తనివినొందని	త్రినయనం	మూడు కన్నులు గలదియు
మనసా	మనస్సుచేత	కుచాభ్యాం	చన్నుల (బరువు)చే
అపరం	రెండవదగు	ఆనమ్రం	ఇంచుక వంగినదియు
శరీర+అర్ధం అపి	సగము మేనుగూడ	కుటిలశశి	నెలవంక అనెడి
హృతం అభూత్	అపహరింపబడెను	చూడాలం	కిరీటము గలదియు
ఇతి శఙ్కే	అని తలంతును	(జాతం)	(ఐనది)

తా॥ అమ్మా, శివుని మేనిలో ఎడమసగమును అపహరించుటతో నీ మనసు తనివిజెంద లేదనియు కుడిసగమునుకూడ నీవు అపహరించితి వనియు తోచుచున్నది. ఏల యన ఈ నీ రూపములో సగము కాక, అంతయునే ఎఱుపువన్నె గల్గి యున్నది. ఒక్క స్తనము కాదు, రెండు స్తనములును మేనిని వంచుచున్నవి. కన్నులు మూ డున్నవి. నెలవంక కిరీట మున్నది.

జగత్సూతే ధాతా, హరి రవతి, రుద్రః క్షపయతే,
తిరస్కుర్వ న్నేత త్స్వమపి వపు రీశ స్తిర యతి
సదాపూర్వ స్సర్వం త దిద మనుగృహ్ణాతి చ శివ
స్త వాజ్ఞా మాలమ్బ్య క్షణచలితయో ర్భ్రూలతికయోః ౨౪

(దేవి)	(అమ్మా)	ఈశః	మహేశ్వరుడు
క్షణ	క్షణమాత్రము	ఏతత్	బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రు లను త్రితయమును
చలితయోః	కదల్పబడ్డ		
తవ	నీ	తిరస్కుర్వన్	ఆవరించుచు
భ్రూలతికయోః	కనుబొమ తీగల	స్వం	తన
ఆజ్ఞాం	ఆనతిని	వపుః అపి	మేనిని సైతము
ఆలమ్బ్య	అవలంబించి	తిరయతి	(సదాశివ తత్త్వములో) అంతర్హితమొనర్చుకొనును
జగత్	జగమును		
ధాతా	బ్రహ్మ	సదాపూర్వః శివః	సదాశివుడు
సూతే	సృజించును	తదిదం	బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర మహేశానులనెడి తత్త్వ చతుష్టయమును
హరిః	విష్ణువు		
అవతి	రక్షించును		
రుద్రః	రుద్రుడు	అనుగృహ్ణాతి	(సృజించి)అనుగ్రహించును
క్షపయతే	సంహరించును		

తా॥ బ్రహ్మ సృజించుటయు, విష్ణువు రక్షించుటయు, రుద్రుడు సంహరించుటయు, ఈశానుడు బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను సంహరించి తన రూపును సైతము సదాశివతత్త్వములో అంతరింపజేసికొనుటయు, సదాశివుడు మరల ఈసర్వము ననుగ్రహించుటయు — అమ్మా తీగలంబోని నీ కనుబొమలకదలికచే సూచితమైన ఆజ్ఞచేతనే.

త్రయాణాం దేవానాం త్రిగుణజనితానాం తవ శివే
భవేత్ పూజా పూజా తవ చరణయోర్ యా విరచితా
తథా హి త్వత్పాదోద్వహన మణిపీఠస్య నికటే
స్థితా హ్యేతే శశ్వ న్ముకులితకరో త్తంస మకుటాః ॥

హే శివే	ఓ శివమహిషీ	(విరచితా)	(కావింపబడిన)
తవ	నీ	పూజా	పూజ
చరణయోః	పాదములందు	(భవేత్)	(అగును)
యా	ఏ	తథాహి	అట్లే కదా
పూజా	పూజ	ఏతే	వీరు (బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు)
విరచితా	కావింపబడినది	శశ్వత్	సదా
భవేత్	అగునో	త్వత్	నీ
(సైవ)	(అదే)	పాద+ఉద్వహన	పాదముల మోయు
తవ	నీ	మణిపీఠస్య	రత్నాల పీటకు
త్రిగుణ	రజస్సత్త్వతమము లనెడి మూడు గుణములనుండి	నికటే	సమీపమున
		ముకుళితకర	మోడ్పు కేలే
జనితానాం	జనింపజేయబడ్డ వారగు	ఉత్తంస	సిగదండగాగల
త్రయాణాం	బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను ముగ్గురు	మకుటాః	కిరీటములుగలవారై
		స్థితాహి	ఉన్నారు కదా.
దేవానాం	దేవతలకు		

తా॥ ఓ శివునిరాణీ, బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు నీ త్రిగుణములచే పుట్టినవారు. వారు సదా కేల్మోడ్పునే సిగదండగా తమ కిరీటములపై అమర్చుకొని నీ రత్నాల పాద పీఠమునకు చెంత ఉందురు. కావున నీ పాదములకు చేసిన పూజయే వారికి చేసిన పూజయు అగును.

కర్మయోగమునుగూర్చి పరమహంస గురుదేవుని సూక్తులు

కార్యాచరణ మూలమున భగవంతునితో సాంగత్యము కల్గియుండుటే కర్మయోగము. ఫలాపేక్షవదలి సంసార విధులను నిర్వర్తించు కొనుటయు కర్మయోగమే అగును.

నీవు భగవంతునకేది అర్పించినను అది వేయింతలుగా నీకు తిరిగివచ్చును. కావున నీవు ఏ కర్మ చేసినను, చివరకు ఆ కర్మఫల మును భగవదర్పితముచేసి నీళ్లు విడువుము.

ఈ కలియుగమున భగవద్భక్తి రహితమైన కర్మము నిలువజాలదు. అట్టిది ఇసుకతో వేసిన పునాది వంటిది. కావున ముందు దైవభక్తిని సాధనచేయుము. అది కుదిరెనా పిమ్మట నీవు విద్యాశాలలు, వైద్యశాలలు మున్నగునవి ఏవి కట్టించినను అవి సార్థకములగును. ముందు భక్తి, తరువాతే కర్మము. భక్తి శూన్యమగు కర్మ కేవలము నిస్సహాయము. అది తనకాళ్లపై తాను నిలబడజాలదు.

ఉద్రేక పూరితులగు సంఘ సంస్కర్తలను కొందఱనుద్దేశించి శ్రీ గురుదేవుడు ఒకసారి ''మీరు ఈ ప్రపంచమునకెల్ల ఏదో ఒరిగింతు మని ప్రగల్భములు పలుకుచుందురు. కాని, అది అంత తేలికా? అయినను, ఈ ప్రపంచ మునకు మేలుచేయుటకు మీరెవ్వరు? ముందు భక్తి సాధనలు చేసి భగవంతుని దర్శింపుడు. అప్పుడుగాని లోకహితము చేయుటకు వలయు ఆవేశము, శక్తి మీకు కలుగవు. అంతవఱకు లోకమునేదో ఉద్ధరింతుమని గొప్పలు చెప్పు కొనకుడు'' అని పలికెను.

ప్రశ్న : మఱి, భగవంతుని దర్శించు వఱకును చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుండ వలయుననియా మీ ఉపదేశము?

జవాబు : నేనట్లు చెప్పితినా? అంతవఱకు, ఊరక కూర్చుండుటేల? ధ్యానము, సంకీర్త నము, భగవన్నామస్మరణము మొదలగు భక్తి సాధనలు మాత్రము చేయుచుండవలెను.

ప్రశ్న : మేము ప్రాపంచిక కర్మలను గుఱించి చెప్పుచున్నాము. భగవద్దర్శనము కలుగువఱకు వీనినెల్ల వదలివేయవలెనా?

జవాబు : ఈ తనువు నిల్పుకొనుటకు అవి ఎంతమట్టుకు అనివార్యములో అంతమట్టుకే వానిపై శ్రద్ధ చూపుడు. కాని, ఈ ప్రాపం చిక కర్మలుచేయుచునే, భగవంతుని కటా క్షముకొఱకును, ఆశాభీతులకు చలింపని మన స్థైర్యము కొఱకును, కన్నుల నీరుకాఱ సర్వేశ్వ రుని ప్రార్థింపుడు.

* * *

కర్మము ప్రకృతిసిద్ధమగుటచే మానవులకు అనివార్యము. కావున మీమీ పనులను యుక్త విధమున (అనగా నిస్సంగబుద్ధితో) నెఱవేర్చు కొనుడు. నిస్సంగమగు కార్యాచరణమనగా

ఇహపరములందు ప్రతిఫలాపేక్షగాని, శిక్షాభయముగాని లేక కర్మము నాచరించుట. ఇట్టి కర్మమువలన భగవత్ప్రాప్తి కలుగును. ప్రతి కార్యమును గమ్యమున కొక మార్గమే. భగవంతుడే పరమగమ్యుడు.

కర్మమే జీవిత పరమార్థమనియు, సః మనియు, భావింపకుము. కర్మము ఒక సాధనము మాత్రమే; అదియు, నిస్సంగముగా ఆచరింపబడినప్పుడే! అసలు జీవిత లక్ష్యము భగవంతుని దర్శించుట!

* * *

కర్మఫలమెల్ల భగవంతునకు అర్పించుటే కర్మయోగమందురు.

* * *

మానవుని శివస్వరూపునిగ భావించి సేవాభావమున వానికై పాటుపడుము; అంతేగాని, అతడు నీకన్న హీనుడని తలచి నీవేనో ఒరిగించుచున్నానని మాత్రము భావింపకుము.

పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుని ఉపదేశసారము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీరామకృష్ణుడు బోధించిన దేమి? 'మాటలమూలమునకంటె చేతలమూలమున' నాతడెక్కువ బోధించెననుట ముమ్మాటికిని నిజము. ఆతని దివ్యోపదేశము లాతని జీవితమున రూపు దాల్చినవి. ఆత డెన్నడును వ్రాసి యెఱుగడు, ఉపన్యసించి యెఱుగడు. కానితనబోధనల నన్నిటిని సంభాషణరూపమున జిజ్ఞాసువులకొసగెను. ఈ సంభాషణములను గొన్నిటిని శిష్యు లతి జాగరూకతతో వ్రాసి భద్రపఱిచి యున్నారు. కాని యీ మూలములైనను ఆతని బోధనలను సమగ్రముగా దెలుపునని చెప్పజాలము. వాగ్రూపమున — సంభాషణ రూపమున — ఆత డొనరించిన బోధనలలో శిష్యులు స్వయముగా వ్రాసియుంచిన వన్నియు — విస్తారమగు వాఙ్మయమున బహు గ్రంథములలో గాననగు నాతనియమూల్యోపదేశములన్నియు — యథారూపమున 'శ్రీరామకృష్ణబోధామృతము'న క్రోడీకరింపబడియున్నవి. కాని యిందు గూర్పబడిన విషయములు వివిధ సందర్భములలో జెప్పబడినవగుటచే సామరస్యమును — ఏకవాక్యతను — గూర్చుట కెన్నియుపాయముల మేమెంత ప్రయత్నించియున్నను, అతుకులు గాన్పింపక మానవు — కొంతవఱకైనను విషయము ఖండఖండములుగా దోపక మానదు. బోధనలను క్రమవికాసమార్గమున బొందుపఱచుటకై శ్రద్ధ వహించియున్నను. అందలి ప్రధానతత్త్వములను ఇట సంగ్రహముగా దెల్పినచో, పాఠకజన సామాన్యము

నకు విశేష ప్రయోజనకరమగునని మా ఆశయము. ఐనను దిగ్దర్శన్యాయమున ఈ క్రింద జూపబడు విషయములు ప్రత్యేకమైన యొక మతమునుగాని, సంప్రదాయమునుగాని నిరూపించునవి కావని పాఠకులు గమనింతురుగాక. శ్రీరామకృష్ణపరమహంస ప్రత్యేకమగు నే మతమునుగాని, యే సంప్రదాయమునుగాని, యే సిద్ధాంతమునుగాని ప్రకటించియుండలేదు, బోధించియుండలేదు. వివిధోపాసనా వాహినులు — వివిధమతసాధనలు — అతని విజ్ఞానసాగరమున లీనమై యొప్పుచున్నవని గమనింపవలసియున్నది. అందలి సారామృతమే యీ క్రింది తత్త్వసంగ్రహము.

సత్యము, (తత్త్వము) స్వయంజ్యోతి. ఏకమగు నీ తత్త్వమే ప్రపంచమందలి వివిధమతములచే భగవంతుడు, అల్లా, బుద్ధుడు, శివుడు, విష్ణువు, బ్రహ్మము — మొదలగు నామములచే సూచింపబడుచున్నది. సాకారమదియే, నిరాకారము నదియే; సగుణమదియే, నిర్గుణము నదియే, నిరాకార బ్రహ్మమనునది సాకార బ్రహ్మముకంటె తక్కువదనిగాక, నిరుపాధికమని భావింపనగును.

స్వతస్సిద్ధముగా బ్రహ్మము సర్వాతీతమయ్యు, పరమేశ్వరాంశమున (లీలారూపమున) చేతనాచేతన ప్రపంచమున కంతకును మూలాధారమై సృష్టిస్థితిలయకారణమైయొప్పుచున్నది. ఈభావముననే బ్రహ్మము జగత్పితయనిగాని జగన్మాతయనిగాని సూచితమగుచున్నది. జీవులును జగత్తునుగూడ బ్రహ్మస్వరూపములే — పరమేశ్వర స్వరూపములే.

భక్తునకు ఆతడు ప్రేమమూర్తి, జీవనజ్యోతి. సంసారదుఃఖములు తన్ను మఱచి సంచరించుచున్న తనబిడ్డలను తిరిగి తనయొద్దను జేర్చుకొనుటకై ఆతడు వినియోగించు నుపాయములు. సర్వాంతర్యామియై వెల్గొందుచున్నను భక్తిపూరితు లగువారలకు ఆత డత్యంతాప్తుడు. మానవుని హృదయాంతరాళమునుండి వెలువడు ప్రార్థనల నాత డాలకించును — ఆలకించి తనకటాక్షమును వానిపై బఱపును.

నిర్గుణనిరాకారతత్త్వమున వానిని జ్ఞానమార్గముచే బ్రాపింపనగును; సగుణసాకారరూపమున వానిని భక్తిమార్గమున బొందవచ్చును. ఐనను ఆత్మార్పణముతో గూడిన భక్తిమార్గమే మానవున కెంతెయు సహజము, సులభము. ఈ మార్గము నవలంబించువారల కాతడు జ్ఞానఫలమగు బ్రహ్మైక్యమునుగూడ బ్రసాదించును. భక్తిమార్గమున భగవానుని మన తండ్రిగాగాని, తల్లిగాగాని, మిత్రునిగాగాని, పుత్త్రునిగాగాని, ప్రాణేశ్వరునిగాగాని, సన్నిహితము, ప్రియతమమునగు మఱి యే యితర సంబంధమునగాని భావింపనగును, భజింపనగును. భక్తుని మనోభావముననుసరించి భగవానుడు వివిధదివ్యరూపములతో సాక్షాత్కరించుచుండును.

సాక్షాత్కారవాఙ్మయమున అద్వైతము తుదిమాట. అది మనస్సునకును మాటలకును అతీతమగుటచే యోగసమాధిలో ననుభవింపబడవలసినదే. మనస్సును బుద్ధియు విశిష్టాద్వైతమువఱకుగల విజ్ఞానమును గ్రహించి మాటలలో జెప్పగలుగును. వానిని దాటి యవి పోజాలవు. సంపూర్ణ విశిష్టాద్వైతావస్థయం దఖండ సచ్చిదానంద వస్తువును తద్బాహ్యరూపమును సమముగా సత్యములని కనుగొనవచ్చును.

తన యనంతకారుణ్యముచే భగవాను డవతరించును. బ్రహ్మమార్గమును— ధర్మమార్గమును—లోకమునకు దెలుపుటకై ఆత్మశక్తికిని పవిత్రతకును నిలయమగు నొకానొక దివ్యమానవ రూపమున నాత డావిర్భవించును. వివిధ దేశ కాలములలో లోకమునకు ఆధ్యాత్మిక జీవనమార్గములను జూపిన ధర్మస్థాపకు లందఱును ఇట్టి యవతారపురుషులే—లేదా, ఈశ్వరాదేశమునొందిన మహనీయులే. వారి నారాధించుటయు వారి జీవితచరితములను ధ్యానించుటయు ఆత్మవికాసమునకు అమోఘ సులభోపాయములు.

జీవునివ్యక్తిత్వమునకు ఈశ్వరచైతన్యముతో సన్నిహిత సంబంధము గలదు; ఏలన పరమేశ్వరచైతన్యమే ఉపాధి బద్ధమై జీవ రూపమున భాసించుచున్నది. కావున ప్రతి జీవియందును దివ్యత్వము — ఈశ్వరత్వము— గర్భితముగా నున్నది. బాహ్యాంతర ప్రకృతులను వశమొనర్చుకొని యంతర్గతముగానున్న ఈశ్వరత్వమును ప్రకాశితమొనర్చుటయే జీవిత పరమావధి. సరియగు మనోభావముతో నవలంబించినచో, సమస్తధర్మమార్గములును ఈ యాత్మవికాసము నొనగూర్చునవియే.

బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును బొందుటకై జ్ఞానయోగము, కర్మయోగము, భక్తియోగము, రాజయోగము నను ముఖ్య యోగములలో దేనినిగాని, కొన్నిటినిగాని, అన్నిటిని గాని యవలంబింపనగును.

పారమార్థికజీవనమునకు ప్రధానాంగము బలము—శారీర మానసి కాధ్యాత్మిక బలము. బలమే పుణ్యము, దౌర్బల్యమే పాపము. బలమున కంతకును మూలకారణము నమ్మిక — తనయందును భగవంతునియందును నమ్మిక; ఆత్మనిరసనము అనగా స్వయముగా తాను పాపి ననుకొనుట ధర్మలక్షణముకానేరదు. అట్టి దౌర్బల్యమును త్రోసిరాజనవలయును. ఏలన స్వతస్సిద్ధమగు తనదివ్యత్వమును ధ్యానించుటచే మానవుడు పాపముక్తుడు కాగలడుగాని, "నేను పాపిని, పాపి"నని కుందుచుండుటచే విముక్తుడు కాజాలడు. నిజముగా "అమృతపుత్రు"డగు మానవుని పాపి యనుటకంటె మహాపాపము మఱియొకటి లేదు.

అవినీతిపరు డగువాడు పాపమునకు వెఱవనివాడు పారమార్థికుడగుట కలలోనివార్త. సమస్తనీతినియమములకును మూలాధారము స్వార్థరాహిత్యము, స్వార్థరాహిత్యమునకు మూలాధారము వైరాగ్యము. వైరాగ్యమనగా కామినీకాంచనసంగత్యాగము. వినిర్మల వర్తనమున, సర్వభూతహితాచరణమున, సర్వేశ్వరుని బొందవలయునను పరితాపమున, వైరాగ్యము ప్రజ్వలించును. ఇట్టివైరాగ్యముచే వినిర్మలమగు హృదయమున భగవానుడు ప్రతిఫలించును. దుర్లభమగు మానవ జన్మము నెత్తియు భగవద్దర్శనము నొందనివాని జీవితము — తుదకందులకై తగు సాధనమైన నొనర్పనివాని జీవితము నిరర్థకము, నిరర్థకము!

శ్రీరామకృష్ణుని విశిష్టసందేశము

[సంపాదకీయము]

అస్తమించిపోవుచున్న గతకాల చరిత్రమునకును ఉదయోన్ముఖమైన భవిష్యత్కాల చరిత్రమునకును సేతువుగా వెలయువారు లోకాచార్యులు, మార్గసంస్థాపకులు, భగవదవతారమూర్తులు. అవతారమూర్తులు గతకాలవిషయములలో శ్రేష్ఠములైన వానిని ఏఱి, వాని త్రుప్పును నులిపివేసి వానిని పరమోచ్ఛస్థితికి గొనివచ్చుటే కాక భవిష్యత్కాలపథములను వైభవములనుగూడ సూచింతురు. భౌతిక - వైజ్ఞానిక - నైతి - కాధ్యాత్మికాది సకలమందును, వారు తమ కనంతరము పెక్కుశతాబ్దములవఱకు పనికివచ్చు సరకును సామగ్రిని పెట్టిపోవుదురు. వారు విష్ణుదేవులు స్రష్టలు, ప్రాత పరికరములనుండియే వారు క్రొంగ్రొత్తనమూనాలను మెల్లగా నిరాడంబరముగా తయారు చేయుచుందురు. క్రొత్తసంస్కృతిని నాగరికతను రూపుదాల్చ జేయుచుందురు. వారి దారి నిర్మాణాత్మకముగ నుండునే కాని విప్లవాత్మకముగ నుండదు.

అట్టి లోకాచార్యులలో శ్రీరామకృష్ణు డొకడు. ఆయనజీవితమును ఉపదేశములును మానవలోకమున కంతటికిని నూతనమహోజ్జ్వలసంస్కృతికి పునాదులు వేసినవి. ఏబదేండ్ల జీవితములో ఆయన మానవజాతిగతకాలాధ్యాత్మికచరిత్రమునంతటిని ఇముడ్చుకొన్నాడు. అంతఃకలహములకు పోరాటములకు కారణములుగ నుండిన శాఖాసీమల నెల్ల ఖండించి విశ్వమున నున్న వివిధానేకమతములకు ఆయన చక్కని సామరస్యమును, పొత్తును కుదిర్చినాడు. ఏ మతముగాని తన ప్రత్యేకతను ప్రత్యేకాభివృద్ధిని కోల్పోక ఇతరమతములతో సహకారభావముతో ఉండగల రీతిని ఆయన బోధించినాడు.

ఆయన చేసిన గొప్పకార్య మిది. ఆత్మకు ఆత్మేతరమునకు విరోధము లేదని తెల్పినాడు. ప్రకృతి మనలను ఆత్మనుండి దూరీకరింప దనియు ఆత్మలో నిగూఢముగ నున్న వైభవములను ప్రకాశపఱచుననియు ఆయన చెప్పినాడు. పెక్కుశతాబ్దములుగా ఆ రెంటికిఅగపడుచుండిన విరోధము దాని దాని స్వరూపఫలితము కా దనియు మహాపురుషులలో అవి వెలువడినపుడు చూచిన ఇతరులు అపార్థము చేసికొనుటవలన ఆ విరోధము కనిపించిన దనియు ఆయనఅభిప్రాయము. సరిగా గుర్తించితిమేని భగవంతునిలీలలలో అవి ఒండొంటికి సహాయములు, మిత్రములు. 'మార్క్స్' వర్గమువారు ప్రకృతి, ఆత్మ అను రెంటిలో ప్రధాన మేది అనుచు లేవదీసిన జగడమును శ్రీరామకృష్ణుని పరిష్కారము నిర్మూలము చేసినది. ఇందుచే వర్తమాననాగరకతాసంస్కృతులలో శ్రీరామకృష్ణు నుపదేశప్రాముఖ్యము స్పష్ట మగును. 'అ', 'ఆ' 'అ', 'ఆ' అను అనంతపరంపరలో ముందు వెనుకలే లేవు. 'రూపొందినది' 'పొందిన రూపము'— ఈ రెంటిలో ఒకటి మఱొకదాని

కన్న మిన్న కాదు. వానిలో ఒకటి లేనిదే ఇం కొకటి యుండదు, సూర్యునివలె, సూర్య కిరణములవలె.

శ్రీరామకృష్ణుని ఉపదేశములో ప్రతిదియు దానిమట్టుకు అది ముఖ్యమే. మానవుని పురోగతిని భంగపఱచుచున్న ఒక్కొక్క భ్రాంతిని ఆయన ఉపదేశములలో నొక్కొక్కటి తీర్చి వేసినది. కొందఱి యభిప్రాయములో ఆయన ఉపదేశములు పరస్పరవివరణప్రాయములు. నరుడు నారాయణుడే, మానవుడు దివ్యుడే, జీవుడు శివుడే, లీలార్థము స్రష్ట దాల్చిన రూపములే సృష్టి అంతయు. తక్కిన వెల్ల నటుండనిండు. ఇదొక్కటి చాలు, శ్రీరామకృష్ణుని లోకోద్ధారకు డని చాటుటకు. ఐనను ఇందుల గూఢార్థములను మనము చక్కగా తెలిసికోవలెను.

పాశ్చాత్యదేశములలో మతవిశ్వాసము కల వా రందఱికిని "మానవుడు పుట్టుపాపి" అను సూక్తినే నిరంతరము వల్లించుచుండుటచే తలలు బరువెక్కియున్నవి. వారికి శ్రీరామకృష్ణుని సందేశము ఉత్తారకపరమానుగ్రహముగ నున్నది. దేనిని భావింతువో అదిగా నీ వగుదువు—అను మనస్తత్త్వశాస్త్రసూత్రము ఇచ్చటను అన్వయించును. వారు తమ్ము పాపులనియే తలంచుకొనన మొదలిడిరి. కావున శ్రీ వివేకానందస్వామి హిందూసిద్ధాంతమును గూర్చి ప్రసంగించుచు వారిని 'అమృతపుత్రులారా' అని సంబోధించి "పాపు లట! మానవుని పాపి అనుటే పాపము" అని చెప్పినప్పుడు శ్రోత లందఱు ఉత్సాహముచే లేచిరి. వారికి కలిగిన ఆప్యాయత అంత సహజముగను అంత హెచ్చుగను ఉండినది.

దేవునందును ధర్మమందును విశ్వాసమును కోల్పోయియు, కోల్పోవుచును ఉన్నవారికి శ్రీరామకృష్ణు నుపదేశము తమ తీర్మానము సరియైనదో కాదో మరల నొకసారి ఆలోచించి చూచుకొందమను బుద్ధిని కలిగించినది. తర్వాత స్వామిజి వేదాంతోపన్యాసములలో విషయము నెల్ల యుక్తియుక్తముగ చెప్పినప్పుడు గురుదేవుని సూక్తియాథార్థ్యము వారికి తెలిసివచ్చినది. వారు మరల మత విశ్వాసము కలవారిలో తాము చేరిపోయిరి.

అప్పుడు సంస్కృతిరంగమున ప్రముఖులై యుండిన విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు, ప్రత్యక్షవాదులు, మానవస్వభావ జ్ఞాననిష్ఠులు మున్నగువారి మీద శ్రీరామకృష్ణు నుపదేశమునకు అద్భుత ప్రభావము కలిగినది. వారి బుద్ధులకు సంతృప్తి కలిగినది. వారి హృదయముల సేవాసక్తికి విపులతరమైన రంగము లభించినది. తాత్కాలిక శంకలు కమ్ముకొని యుండిన వారి నిత్యాత్మలకు విముక్తి చేకూరినది. వారు తెలిసికొన్నారు. తాము చేసిన చేయవలసిన మానవుడు వట్టి మట్టి మాంసము నెత్తురు ఎముకల మొత్తము కాదు; మానవునిలోపల నిర్మాణాత్మకమగు శక్తి యున్నది. ఆ శక్తి అచేతనపదార్థమునుండి అద్భుతరూపములు, పరిమాణములుగల సుందరజీవులను రూపొందించునది. అట్టి శక్తి సచేతనముగను సంకల్పసంపన్నముగను ఉండక తప్పదు.

అంతే కాదు; వివిధదేశముల సీమావధులు విచ్ఛిన్నము లైనవి. ఎక్కడ పుట్టినను ఎక్కడ నున్నను మానవుడు మానవుడే. ఔను. మానవుడు నిజముగా అమరికనే, ఆంగ్లేయుడే, జర్మనే, రష్యనే, చైనీయుడే. కాని ఈ

అన్నింటికిని మఱుగున అతడు మానవుడే. భౌతికదేహమున నున్న మానవునిలో, వాస్తవములైన లోపములు కలవు. కాని మేలులుకూడ కలవు, అవి వెలువడనున్నవి. అనంతత్వమునకు, సంపూర్ణత్వమునకు చేర్చు బాటలో మానవుడు పురోగమించుచున్నాడు. మాంసశరీరమునకు లోపల పరిపూర్ణజ్ఞానమూర్తి కలడు. అతడు అద్భుతములను వెలయించువాడు. అతనికి సేవ చేయుటయు, అతని నారాధించుటయు ఎవరికిగాని గౌరవప్రదము, భాగ్యలభ్యము.

విశేషముగా పారతంత్ర్యమున బడియున్న ప్రాచ్యదేశ ప్రజలకు గురుదేవుని సందేశము ఆసపాటును ఆనందమును కలిగించెను. దేశమును గెల్చుకొన్నవారును దోచుకొనుచున్నవారును ప్రజలతో "మీరు లెక్కలో లేనివారు, మీకు భవిష్యత్తు లేదు, కట్టెలు కొట్టుచు, నీళ్లు చేదుచు ఉండవలసినవారు మీరు, మీ పరిపాలకులను సేవించుటకే మీరు పుట్టియున్నారు. మాకు చేయు సేవ మీకు మోక్షప్రదము" అని చెవులు గింగురుమనునట్లు చెప్పుచుండిరి. తమ ప్రాచీన చరిత్ర మంతయు కల్ల బొల్లి కథ లనియు గ్రుడ్డినమ్మకాల కుప్ప యనియు వెలుగు కావలసినచో పాశ్చాత్యుల నాశ్రయింపవలసినదే యనియు నమ్మకము వారికి కల్పింపబడెను. ఇట్లు తమ ప్రాచీన సంప్రదాయమునుండి విచ్ఛిన్నులై భవిష్యమునుండి అడ్డగింపబడినవారై ప్రజలు ఎట్టి తరణోపాయమును లేకుండిరి. శ్రీరామకృష్ణుని సందేశము వారిచేత వారిలోనిదివ్యత్వమును గుర్తింపజేసినది. ఆదివ్యత్వమును వారినుండి తొలగింప ఎవరికిని సాధ్యము కాదని వారికి చెప్పినది. అజరామరమైన శక్తి వారిలో నిద్రాణమై యున్నదనియు దానిని వారు గుర్తించిన తత్క్షణమే అది వెలికి ఉఱుకుననియు గురుదేవుని ఉపదేశము వారికి తెలిపినది. ఇది అపూర్వమైన ఒక విప్లవమునకు, మహోజ్జ్వలమైన ఒకభవిష్యత్తునకు వారిని లేపుటయైనది. ఈ సందేశము అద్భుతకల్పనమేమియు కాదు. దాస్య దుఃఖ పీడితులగు ప్రజల సకల దుఃఖములకును ఆచరణసాధ్యమైన పరిష్కారము. అది వారి పాలిటి చింతామణి.

భారతదేశము పూర్తిగా వేయేండ్లపాటు విజేతల పాదముల క్రింద పడియుండినది. వాడుకలో లేక మూలబడియుండిన తమ వేదాంత డిండిమధ్వనిని వినుసరికి భారతీయులు మొదట దానిని గుర్తింప లేక పోయిరి. సంప్రీతిని అద్భుతమును చెందిరి. ఆ పొంగు వారిని ఆత్మపునరుద్ధరణవ్యగ్రులనుగా జేసినది. భారతమాతృసందేశహారియైన శ్రీ వివేకానంద స్వామికి కావింపబడిన గౌరవము కేవల మొక ప్రారంభమే. అన్ని జీవితరంగములలోను అట్టివారు నూర్లకొలదిగ రావలసియున్నది, రానున్నారు. స్వామిజి చెప్పువఱకు కాననములందును గుహాలందును ఉండిన వేదాంతమును దేశీయదృక్పథమునే పూర్తిగా మార్చివేయు శక్తివంతముగా చేయుటకు వీలగు నని పూర్వ మెవరికిని తెలియదు. అస్పృశ్యులుగా చండాలురుగ సంఘపు త్రొక్కిళ్లక్రిందమృగములవలె నలిగిపోవుచున్న తన పుత్రులను ఆరాధ్యదేవతలనుగ మార్పొందింప వీలగు నని భారతమాత భావించియుండలేదు.

భారతదేశీయులకు తమ మేలుములు తమ లోపములు అన్నియు తెలిసివచ్చినవి. తమ

దివ్యతను గుర్తించుకొన్న వెంటనే సదా మానవోపకారపరులుగ దీనబంధువులుగ అధార్మికప్రభువుల నిరాసకులుగ నుండగల తమ జన్మహక్కును మరల సంపాదించుకొన భారతీయులు నడుముకట్టిరి. ఇ వన్నియు నిజములు కావు, కలలు అని కొందఱ నవచ్చును. అవును. అవి కలలే. నేటి కలలు రేపటి నిజములగును. ఏల యన ప్రజలు మేలుకొని తమ దివ్యతను గుర్తించుకొన్నారు గదా! సాధించుకోవలసిన లక్ష్య మిదే! చాల మెల్లగానే అయినను ఆ లక్ష్యము సాధించుకొనబడు చున్నది.

తమ సంస్కృతిని తమ ఆస్తికధర్మమును తాము మఱచుటే పరాభవ పరాజయములకు మూలకారణ మని భారతీయులు గ్రహించిరి. భారతీయులు విదేశీయులను మ్లేచ్ఛు లనియు తమలోనే భాగ్యహీనులను శూద్రు లనియు, మాల లనియు, అపచారము చేయ నారంభించిరి. తత్ఫలితముగ ఆమ్లేచ్ఛులకే తాము బానిస లగు దుర్గతి వీరికి పట్టినది. భారతీయులలో మాలలుగను, మాదిగలుగను అవమానింపబడుచుండినవారు అన్యమతములను స్వీకరించి శత్రువులుగ రూపొందిరి. తత్ఫలితముచే దేశము కుక్క చింపిన విస్తరి యగుటయు, దోపిడులు, హింసలు, దురాక్రమణలు పోటెక్కుటయు. దేశమునకులోపలగాని దేశమునకువెలుపలగాని మ్రొక్క దగినవారిని ఎవరు కాలద్రొక్క నారంభింతురో వారికి అధః పతనము రాకుండునా?

శ్రీరామకృష్ణుడు 'జీవుడు దేవుడే' అని బోధించినాడు. ఆ బోధనను తనజీవితానుష్ఠానమున ప్రదర్శించినాడు. ఇది దేశీయులకు కనువిప్పైనది. ప్రాతదోసగులను సరిపఱచు మహోద్యమములు దేశ మంతటను నేడు కననగుచున్నవి. నిమ్నజాతులవారిని సముద్ధరించు పనిలో ప్రస్తుతము ప్రభుత్వసంస్థలును ప్రభుత్వేతర సంస్థలును ఒకదానితో నొకటి పోటీలు వేసికొనుచున్నవి. జీవుల నందఱిని దేవులనుగా చూచినప్పుడు కలుగు సంతటి ఫలితము జీవులను వట్టి జీవులనుగ గణించినచో కలుగదు. భువిని దివిగా మార్పవలె ననిన మానవుడు తనలోని దివ్యతను సాక్షాత్కరించుకోవలెను. నేడు మన దేశమున ప్రజల పరిస్థితులను బాగుపఱచుటకు నూర్లకొలది ప్రణాళికలు పన్నాగింపబడి నెగ్గింపబడుచు ఉన్నవి. కాని దేశమున పేదఱికము తగ్గలేదు. ప్రతిమానవునందును అనంతశక్తి జ్ఞానము ప్రేమ పవిత్రత నిద్రాణములై యున్నప్పుడు దానిని మేల్కొల్పు ప్రణాళికలను పన్నాగింపవలె, నెగ్గింపవలె. తూము తెఱచి మానవునిలోని దివ్యతాప్రవాహమును వెలి కుఱికించిన అది పెక్కు పాయలుగా పాఱి అతనికిని అందఱికిని శ్రేయము లొనగూర్చును. మానవుని దివ్యతనుగూర్చి శ్రీరామకృష్ణుడు కావించిన ఉపదేశమును మనము నమ్మిననాడు, దానినమలు పఱచిననాడు — భువి తప్పక దివి యగును.

గంగాధరస్తవము

'నాట్య కవితా కళానిధి' - 'మహాకవి'
విద్వాన్ దర్భా వేంకటకృష్ణమూర్తి, ఎం. ఏ.

శా॥ చచ్చెన్ న్యాయము, చచ్చె నార్జవ మిలన్, జచ్చెన్ దయాశౌచముల్,
హెచ్చెన్ స్వార్థము, హెచ్చె నక్రమ మహో! హెచ్చెన్ మహామాయ, కా
ర్చిచ్చై యేర్చఁగసాగె నాస్తికత బల్ జృంభించి ధర్మాటవిన్;
సచ్చారిత్రుల కెల్లభంగిఁ గలిలోఁ జావయ్యెఁ, జావైన మేల్,
చచ్చీచావనిచావు చావఁగ నెటుల్ శక్యంబు గంగాధరా? 1

శా॥ ఏదో దుర్గుణ మున్నమాత్రమునకే హింసించెనే రావణున్
దా దైత్యారి; యయారె! రావణు తలన్ దన్నం గలా రెందఱో
యీ దౌర్భాగ్యపుఁగాలమందు! హరి నేఁ డేమాయె? నెం దున్నవాఁ?
డీ దుర్నీతులఁ గానఁడే? యణఁప రాఁడే? లేఁడె గంగాధరా? 2

మ॥ ఖలులే యెల్లెడ నున్నతిం బొరసి బల్ గారించుటన్ సాధులన్
గలవో లేవో యటంచు నెమ్మనము శంకాసంకులం బయ్యె; నీ
కలరూపున్ బ్రకటించి లోకమునకున్ గల్యాణమున్ గూర్పు; మి
క్కలికాలం బిటు కాలుచుండఁ దగవా కన్మోడ్పు గంగాధరా? 3

శా॥ నమ్మంగాఁ దగువ్యక్తియే కనఁబడన్ రాఁ, డెంతపాపిష్ఠకా
లమ్మో యీ కలికాల! మింకఁ గలకాల మ్మిట్టులే సాగ, దే
శ మ్మేమీ? యశ మేమి? జీవితమునన్ సారస్య మేమీ? వికా
స మ్మేమీ? చెలికార మేమి? యకటా! శ మ్మేమి గంగాధరా? 4

శా॥ లో నొక్కండును, బల్కులన్ మఱియొకండున్, జేఁతలం దొండునుం
గా నిట్టుల్ త్రిపథప్రవర్తనమె పక్కా తెల్విగా నెంచి లో
లోనం బొంగుచు లాఁతులం గరము బేల్పుచ్చంగ నుంకింత్రహో!
ఆనిష్ణాతులె యాత్మవంచకులు కారా తండ్రి, గంగాధరా? 5

మ॥ తమ కుళ్ళంతయుఁ గప్పిపుచ్చుకొన వేదాంతంబు సత్సాధనం
బమరెన్ గొందఱకున్ గలిన్ గటకటా! హాస్యాస్పదం బయ్యె, హే
యము నయ్యెం గద నేఁటి కక్కుతన వేదాంతంబు పేరెత్త! లో
కము కన్మాయఁగ నేరికేనియును శక్యం బౌనె గంగాధరా? 6

మ॥ నిలు వెల్లన్ విషపూరితం బగుకలిన్ నిక్కంబు వాక్రుచ్చుచో
నిలువం జాలెడివాఁ డెవండు? పయికిన్ దియ్యంగ మాటాడుచోఁ
జెలులే యందఱు, నందఱున్ హితులె యిస్సీ! తుమ్ముచో నూడుము
క్కులె పో యందఱుఁ, బట్టిచూఁచిన రసజ్ఞుం డేఁడి గంగాధరా?

శా॥ అన్నద్వేషము నాత్మవంచనయు బ్రహ్మద్వేషమున్ గాల మా
సన్నం బైననెకాని కల్గ వని శాస్త్రా లెల్ల ఘోషించుఁగా!
అన్నీ కల్గియు నేఁ డదేమొ కలిమాహాత్మ్యంబు గాఁబోలు నో
రన్నా! నాఁటికినాఁటి కభ్యుదయమే యాఁ గాదె గంగాధరా! 8

శా॥ అబ్రహ్మణ్య మటన్నపల్కున కవధ్యం బన్నయర్థంబు కాఁ
గా, బ్రహ్మణ్య మనంగ నేమి యగునో గ్రాహ్యంబె కా! అందుకే
తా బ్రాహ్మణ్యముపట్ల నయ్యదియె సంధానింపఁ జూచున్ జగం;
బబ్రంబే? కలిరాజునేల్బడియె కాదా నేఁడు గంగాధరా! 9

శా॥ ధాతన్ దూఱఁగరాదు గాని, యిటు లీ దౌర్భాగ్యపున్ జన్మ మే
లా తార్పన్వలెఁ? దాఱ్చు టయ్యది యవశ్యం బైన బ్రాహ్మణ్య మే
లా తీర్పన్వలెఁ? దీర్చెఁ బో యెటులొ, తా నామాత్రతోఁ బోక, యి
స్సీ! తద్ద్వేషము నింప నేల జగమం దీలీల గంగాధరా? 10

మ॥ అవమానం బనియో, ప్రమాద మనియో, ఆమ్నాయవాక్యంబె తే
కువమై దిద్ది రహో కలిప్రభుభటుల్ "గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభం
భవ" తన్సూక్తిని "మానవేభ్య" యనుచున్; 'బ్రాహ్మణ్య' శబ్దంబు తాఁ
జెవి సోకన్ గలిరాజు కేమిటి కయా చీకాకు గంగాధరా? 11

మ॥ కలిలోనం బ్రథమంపుఁబాద మని లెక్కల్ వేసినా రెట్లొ పూ
ర్వులు, కానీ యవి యెల్ల నా మదికిఁ దప్పుల్ గానె కన్పట్టెడిన్;
దొలిపాదం బగునేని కాల మపుడే దుర్నీతిపాలై యిటుల్
ప్రళయం బేర్పడునే? చతుర్థపదమే రానోపు గంగాధరా! 12

మ॥ అవురా యెంత నికృష్టకాలమొ! నిజం బాడన్ భరింపం గలాఁ
డెవఁడున్ గానఁబడండు; మాయబ్రతుకే యెందేని మెప్పొందెడిన్;
భువి శీతాంశునికాంతి కెంతయు ముదంబుం గందురే కాని, యా
రవితేజంబు భరింతురే యది యథార్థం బౌట గంగాధరా? 13

ఓమ్

పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు

బుర్ర కథ

శ్రీ పురిఘళ్ల రంగారావుగారు

ఓంనమోభగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ
ఓంనమోభగవత్యై శ్రీశారదాంబాయై
ఓంనమోభగవతే శ్రీవివేకానందాయ

కం॥ వందనము విఘ్ననాయక
వందన మో మధురదివ్యవాణీ, వాణీ,
వందనము జానకీశ్వర
వందన మిదె గొనుడు ప్రేమ వరసుర
కోటుల్ !

ప్రార్థన

పాట - 1

వందనమయ్యా, విఘ్నవినాయక
వందనంబు నీకు - దేవ
వందిత సురవరముఖ్య పాద
వర శుభము లిమ్ము మాకు ॥ వం
వందన మమ్మా వాణీ
పలుకులరాణీ అలివేణీ
పొందగు పల్కుల పల్కజేయవే
పొల్పున బ్రహ్మాణీ॥ వం
వందన మయ్యా రామచంద్ర
వరభక్త జలధి చంద్రా
వందన మయ్యా రామకృష్ణ
గురుదేవ సుగుణసాంద్రా ॥ వం

కథా ప్రారంభం

వంత:—తందానా తాన తందనా

కథకుడు:—

పూజ్యులైన సభవారికి మ్రొక్కి ॥ తం
ముక్కోటి దివ్యుల ముదమున దలచి॥ తం
శ్రీగల భారత మాతను దలచి॥ తం
రాజమహేంద్రుల రాణ దలంచి॥ తం
కాళిదాస ముఖ్య కవుల దలంచి॥ తం
పుణ్యగాథ నిదె చెప్పబూనితిమి
పూర్తిగ విన రయ్యా॥ తం
రామరావణ సంగ్రామమె కాదు॥ తం
భారతయుద్ధ చరిత్రమె గాదు॥ తం
పల్నాటికోళ్ల పందాలే గావు॥ తం
బొబ్బిలి బెబ్బులి బొబ్బలెగావు॥ తం
కామమ్మ లక్ష్మమ్మ కథలేగావు॥ తం
బాలనాగమ్మ బాధలెగావు॥ తం
స్వాతంత్ర్యసమరసన్నాహమెకాదండో॥ తం

హాస్యగాడు:—కాదు - కాదు కాదు. ఎంత
సేపూ ఏదీ కా దంటావేగాని కథ నీకు

రావనియేడవ రామా! డక్కీ భుజాన్న వేసుకొని చక్కా పోతాను.

రాచకీయం: కాసేపు ఓపిక పట్టరా! మన వాడు కథ మొదలిడతాడు.

హా॥ ఓ! పీకదాకా పట్టాను ఓపిక! ఇక కథ చెప్పమను. లేకపోతే రెట్ట పట్టుకొని చట్ట విరగ్గొడతాను. ఖబడ్దార్!

క॥ వంత:—

వినరా సోదర పరమహంసజీ
విమల గాథ నేడు
ఆదివిష్ణు విల నవతరించినటు
అలరె నతడు చూడు॥ వి
వంగదేశ మీ భరతభూమికే
వన్నె తెచ్చె నండీ
దేశభక్తులకు, భక్తకోటులకు
వాసి కెక్కె నండీ॥ వి
వంగదేశమున 'హుగ్లీ' జిల్లా
వరలు చుండె నయ్యా
అందున 'కామార్పుకూ'రనుగ్రామము
అలరుచుండె నయ్యా॥
'ఖుదిరాముం' డను విప్రశేఖరుడు
ఆ కుగ్రామములో
'చంద్రమణి' సతితోడను గూడుక
చక్కగ నున్నాడు॥ వి

రా॥ ఆ ఖుదిరాము డెట్టివా డయ్యా అంటే,

క॥ వంత:—

భళా నోయి భాయి తమ్ముడూ। భళా
భాయి భళా నోయి దాదా నా।
సత్య దీక్షకై సంపదా। భళా
వదలినట్టి యనవద్యుడు। భళా
ధర్మమార్గమును తప్పక।
కర్మచేయు కర్మిష్ఠిరా।
సత్య శౌచధర్మాదుల కాతడె
స్థానమయ్యెనాడా॥
(ఖుదిరాముని గుణజాలము। సై
కోర్కె మీరా వినవేమీరా —
కోర్కె మీరా విన వేమీ రా—

గమనిక.— ఈ వంత 'భళానోయి' అని పైనవ్రాసిన వరుసను పలుకుతుంది. తగినట్లుంటుంది.
—ఇదే పెట్టటం మంచిది)

దైవభక్తిగల ధన్యుడు। సై
దేవునికొలువని దినమునః। సై
పోయడు నోటిలో తోయము। సై
రాముపైని ప్రేమహెచ్చురా। సై
అతడు పూజలో కూరుచున్న
లోకంబె మరచిపోవు। ఖుది

హా॥ సరే నయ్యా, ఇంతకూ 'ఖుదిరాముడు' మహాభక్తుడు సద్గుణసంపన్నుడు నన్న మాట! అయితే మరి ఆయన భార్య?

క॥ వంత:—తందానా తందాని తందనా
తాని తందనానా॥ —భళాభళి
అనసూయా సావిత్రి సతీత్వం
అలరె నామె లోన। తం
గంగానది పావిత్ర్య మామెలో
ఘనముగ వెలిగెడా। తం
అతిథు లన్న అభ్యాగతు లన్నను
ఆదరించు నయ్యా॥ తం
దేవుని కామె పూజసేయని
దినమె కాన రాదు॥ తం
కష్టసుఖంబుల పొరుగువారితో
ఇష్టత మెలగును రా। తం
గౌరవంటి యిల్లా లని ప్రజలే
గౌరవించినారా॥ తం

హా॥ అబ్బా! చంద్రమణీదేవికూడ భర్తకు తగిన యిల్లా లన్న మాట. మరి వారి కేం సంతానం లేదా?

రా॥ ఉంది. రామకుమారుడు, రామేశ్వరుడూ అని యిద్దరు కొడుకులూ, కాత్యాయని ఒక అమ్మాయి.

హా॥ ఇం కేం, అయితే వీరంతా జీవించే విధానం?

రా॥ మొదటిలో ఖుదిరామునిది 'దేరేపూర్' అనే గ్రామం. అచ్చటాయనకు చక్కని ఆస్తిపాస్తులుండేవి. కాని, ఆఊరి జమీందారు, ఖుదిరాముడు తాను కోరిన ట్లొక అబద్ధపు సాక్ష్యము చెప్పలే దనే కక్షతో, ఇంకొక అబద్ధపువ్యాజ్యం తెచ్చి ఖుదిరాముని ఆస్తిని సర్వం హరించాడు. అయినప్పటికీ భక్తవీరుడైన ఖుదిరాముడు దీనుడు మాత్రం కాక ధీరుడు మాదిరిగానే నిలబడ్డాడు. అతడు 'సుఖలాల్' అనే ఒక మిత్రుని ఆహ్వానంపై కుటుంబముతో సహా 'కామార్పకూర్' కాపురంవచ్చి, ఆమిత్రుడిచ్చిన 'లక్ష్మీజాల' అనబడెడు కొద్దిభూమితోనే తన సంసార సాగరాన్ని ఈదుతున్నాడు కులదైవమైన 'రఘువీరుని' పై భారం పెట్టి. ఇలా ఉండగా

క॥ వంత:—రామకృష్ణ చరితామృతలోలా
రమ్యసుగుణ జాలా॥
ఖుదిరాముడు క్షేత్రాలు చూడగా
మదిని తలచినాడా॥ రా
భార్యాపుత్రుల నింట నుంచియే
పయనమయ్యినాడా॥ రా
కాలినడకనే కదిలె క్షేత్రములు
కన్నులార గాంచ॥ రా
అచ టచ్చట గల సృష్టివింతలకు
అబ్బుర మందుచును॥ రా
దైవమహత్త్వము కొనియాడుచును
తన్మయు డగుచుండె॥ రా
కాశి ప్రయాగల సందర్శించి
గయాక్షేత్ర మేగె॥ రా
గయలో నొక రాతిరి స్వప్నములో
గదాధరస్వామి॥ రా
కానిపించి 'ఓ భక్తశిఖామణి
కల్ల కాదు నిజము॥ రా
ధర్మరక్షణకు నే నవతారము
తాల్చవలసి వచ్చె॥ రా
నీగర్భమ్మున నేను సుతుడనై
జన్మించెద నోయి॥ రా
అడ్డు చెప్పబో కేమియు దీనికి
ఆనతిచ్చినాను॥ రా
అని సెలవిచ్చి గదాధరస్వామి
అంతర్హితు డాయె॥ రా
దిగ్గున మేల్కొని ఖుదిరాముం డది
దివ్యవాణి యనుచు॥ రా
సంతోషాంబుధి నోలలాడెరా
శౌరికృపను తలచి॥ రా

రా॥ ఈవిషయం భార్యకు చెప్పాలనే ఆత్రంతో ఖుదిరాముడు ఇంటికి బయలుదేరాడు. అయితే, ఇంటివద్ద చంద్రమణీదేవి...

హా॥ పిల్లాడిని కని రెడీగా ఉండిఉంటుంది.

రా॥ కాదురా– ఆమె 'ధని' అనే ఒక పొరుగింటికమ్మరిస్త్రీతో కలిసి, అలవాటు ప్రకారం తమయింటికి దగ్గర లోనే ఉన్న శివాలయానికి వెళింది.

హా॥ ఏం– ఎందుకు– చెప్పు లెత్తుకు రావటానికా?

రా॥ ఛఛా! అందుకు కాదు రా దద్దన్నా! పూజచేయటానికి వెళ్లింది. ఆమె ఆశివ లింగం ముందు భక్తితో కన్నులు మూసి కొని మోకరిల్లి యెలా ప్రార్థిస్తోందంటే—

పాట – 2

క॥ జయ జయ శంకర మహాదేవా
హర హర భవహర శివదేవా॥ జయ
భయద పురాసుర మారణదక్షా,
భక్తలోక పరిపాలన దీక్షా,
దీనుల మయ్యా, దిక్కు నీ వయా
బ్రోవ రావయా — ప్రభో!॥ జయ
తాపత్రయ భయదాపహారణా
తాండవలోల పాపనివారణ
దయగనలేవా — దర్శనమీవా
దయామయా రావా – శివా॥ జయ
జై మహాదేవా — శివమహాదేవా
జై మహాదేవా — శివమహాదేవా...
శంభో......

రా॥ ఈ విధంగా

క॥ వంత:—తందానా తాన తందనా
చంద్రమణీదేవి సదమలభక్తిని॥ తం
చంద్రధరుని పూజసలిపి నిలిచెరా॥ తం
దివ్యమైనదా తేజః కిరణము॥ తం
ఒకటి లింగమున నుండి వెలువడి॥ తం
కలిసె చంద్రమణి గర్భమునందు॥ తం
మైకము క్రమ్మట మాట లేకను॥ తం
ఆమె కొంతసే పచట పడుండె॥ తం
పిదపకొంతసేపటికి మేల్కాని॥ తం
చనవున 'ధని'తో సర్వము చెప్పిందా॥ తం

రా॥ ఈవిధమైన దివ్యానుభూతిని పొందిన చంద్రమణీదేవి ఖుదిరాముడు ఇంటికి తిరిగి రాగానే ఆయన కీ విషయం వివరంగా చెప్పింది. ఆయనకూడ తనకు గయా క్షేత్రంలో వచ్చిన స్వప్నవృత్తాంతం ఆమెకు చెప్పి ఆనందపరిచాడు. నాటినుండి, ఆ పవిత్రదంపతులు, తమ పూర్వపుణ్య భాగ్యముచేత పురుషోత్తముడే తమకు పుట్ట బోతున్నాడని పొంగిపోయేవారు. ఆనాటి నుండే చంద్రమణికి గర్భసూచనలు ప్రారం భించాయి. — కొన్ని నెలలు నిండాయి. ఆమెగర్భవతిగా నుండగా ఆమె పడక గదిలో దేవకాంతలు మాటాడుకొను చున్నట్లు దేవతలు తిరుగుచున్నట్లు, గజ్జెలు కట్టుకొని ఒకబాలుడు చిందులు త్రొక్కు చున్నట్లు కనిపించేవి.

హా॥ ఎందుచేత? ఏదైనా గ్రహపాటా?

రా॥ అదే పొరపాటు. ఇటువంటి శుభలక్ష ణాలు దివ్యదృశ్యాలు 'మహాప్రవక్తలు' పుట్టబోయే ముందు కనిపిస్తాయ్! చంద్రమణి నవమాసాలు నిండాయి. ఆనాడు మన్మథనామ సంవత్సర ఫాల్గుణ శుద్ధవిదియ బుధవారం. (1836 సం. ఫిబ్ర వరి 18–వ తేదీ) ప్రశాంత ప్రభాతకాలం. సుమారు 5 గం. 15 నిమిషము లవుతుంది. తూర్పుకొండనుండి ప్రభాకరదేవుడు జగ త్తులో నిండిన చీకట్ల మూకలను తనకిరణ ఖడ్గాలతో ఖండించటం ప్రారంభించాడు. ఇచ్చట ఖుదిరాముని యింటిలో చంద్ర మణీదేవి పుణ్యగర్భాన్నే పూర్వదిక్కుగా చేసికొని అనంత విశ్వమానవహృదయ కుహరాంతరాలలో తరతరాలనుండి వాసం చేస్తున్న అజ్ఞానతిమిరపుంజాన్ని పారి ద్రోలునిమిత్తం పుట్టబోతున్నాడు అప్ర మేయతేజోవిరాజితుడగు జ్ఞానభాస్కరుడు. ఆ మహోదయసమయంలో

క॥ తే॥గీ॥ తెల్లవారల పాలనన్ తెల్లమొగము
వేసి, చెడ నున్న హైందవ విపులధర్మ
ములను రక్షింప విష్ణువే పుట్టనుండ
సర్వ సచరాచరంబులు సంతసించె॥

వంత:—తందాన తందాన తాన తందనానా
తానా, తందనానా॥

గ్రహము లన్ని అతి ఉచ్ఛస్థానముల
కరము తిరుగుచుండ॥ తం
భామ చంద్రమణి కాంచెనుపుత్రుని
భావిరామకృష్ణు॥ తం
ధర్మరక్షణకు గదాధరుండే
తరలివచ్చె సంటూ॥ తం
తల్లిదండ్రులే కాక దివిజులున్
సంతసించి రపుడు॥ తం
బిడ్డ పెద్ద యని అమ్మ లక్కలు
విస్తుపడిరి చూచి॥ తం
దొడ్డదైన బంగారు వన్నె
ఆ బిడ్డహొమ్మె యనిరి॥ తం
గయాగదాధరు కృపచే కల్గుట
గదాధరుం డంటూ॥ తం
పావననామము పెట్టి పిలిచి
రా పాపను వా రంతా॥ తం

రా॥ ఈ విధంగా ఆమహానుభావుడు జన్మిం
చాడు.

హా॥ జన్మించాడు – జన్మించాడు రా మనకీ
ఓ వీరభోగవసంతరాయుడో శుభముహూ
ర్తాన. పుట్టీపుట్టటంతోనే నిల్చి కాలిందిరా
నాలుగువందలగడప మాగ్రామంలో.

రా॥ ఆబాలుణ్ణి ఇరుగుపొరుగు వారంతా తొట్లలో
పరుండబెట్టి పుణ్యాంగనలందరూ ఏవిధం
గా జోలలుపాడుతున్నా రంటే—

పాట – 3

క॥ నిదురించరా తండ్రి – నిదురించ వయ్యా
నెలత లందఱుపాడు జోల లాలించి॥ జోజో
పదునాల్గు భువనాలు పాలించి విసిగి
అలసియున్నా వేమొ–జోల పాడేము॥జోజో
ధర్మస్థాపనకొఱకు ధరకవతరించిన
వెన్నుడవు నిన్నెట్లు సన్నుతించేము॥ జోజో
తెలుపు మీ లోకులకు దివ్యతత్త్వమును
నిలుపు హైందవకీర్తి నిఖిలదిశలందు॥జోజో

రా॥ గయావిష్ణుని ప్రసాదంచేత జన్మించిన ఆ
బాలునికి 'గదాధరు' డని నామకరణం
చేశారు. ఈవిధంగా బాలగదాధరుడు
దినదినప్రవర్ధమాను డౌతు, తన (ఆట
పాట) బాల్యచేష్టలచేత ఇంటిలో వారికీ
పొరుగిళ్లవారికీ మహానందాన్ని కలిగిస్తూ
ఐదారేళ్లప్రాయమువా డయ్యాడు. అప్పటి
నుండీ అతని బాల్యచేష్టలు ఎలా ఉన్నా
యంటే

హా॥ పొరుగింటిలో వారికి సంకటంగాను, ఇం
టిలోవారికి మంటగానూ – వాడి మట్టుకు
వాడికి పంటగాను ఉండి ఉంటాయ్! ఏమం
టావ్ ?

రా॥ కాదంటాను. నీవు శుద్ధ చవట వంటాను–
విన్న తరువాత మాటాడమంటాను. అంతే.

క॥ వంత:—వినర గదాధరు గుణగణంబులను
వీనులార నేడు – వహ్వా
విన్నది కన్నది యెన్నడు మఱువక
సన్నుతు లందాడా॥ వి
హరిగాథలకు, హరికథలకును
హాజ రగును ముందు॥ వి

నాటకాలు తోల్‌బొమ్మలాటలకు
నాగా కట్టెడురా॥ వి
హరిగాథల గానమ్ము సేయుచో
అమరగానమే రా॥ వి
రాతికి ప్రాణము పోసి నిల్ప గల
రమ్య శిల్పి యతడు॥ వి
విగ్రహముల గల లోపము లెంచును
విస్తుపడగ జనులు॥ వి
కోవెలలోన ప్రతిష్ఠ సేయగా
కోరిన విగ్రహము॥ వి
పెద్ద లందఱూ గదాధరునకే
పేర్మి చూపువారు॥ వి
విగ్రహాన గల లోపము లన్నిటి
వింతగ సరిజేసి॥ వి
ప్రజల మెప్పులకు గదాధరుండు
పాత్రు డయెడివాడు॥ వి
బాలు రందఱను జేర్చి పెద్దయై
భజన నేర్పువాడు॥ వి
సాధుల, యోగుల చేరి మాటలను
చక్కగ వినువాడు॥ వి
మాటల చేతల నాచరించుటకు
పాటుపడెడివాడు॥ వి
ఆచరణంబున మంచి మాటలకు
ఆలస్యము చేడు॥ వి

రా॥ ఈ విధంగా బాలగదాధరుడు అనేకభవ్య గుణప్రభలతో విరాజిల్లుతున్నాడు. ఆఊరి జమీందారు మరణించినప్పుడు — ఆయన ఉత్తరక్రియల సందర్భంలో ఉదయించింది పండితుల కొక బండసందేహం. ఆ సందేహాన్ని బాలగదాధరుడు తనబుద్ధిసూక్ష్మత వల్ల అతిసులువుగా పరిష్కరించి వార్నందరినీ ఆశ్చర్యపరవశులను చేశాడు. అంత, ఆపండితు లందరూ గదాధరుని కేవలం అవతారపురుషు డని ప్రస్తుతించారు. అంతటి చిఱుతప్రాయమునుండియు గూడ, గదాధరుడు ఒంటరిగా మైదానప్రదేశముల సంచరించుచు, అచటి రమణీయప్రకృతి దృశ్యములకు ముగ్ధుడై, తఱచు భావసమాధిలో మునిగిపోయేవాడు.

హా॥ హార్ని! సమాధైపోతే మళ్లీ బ్రతికాడా?

రా॥ ఛ! సమాధి అంటే మహాయోగులు భగవంతుని ధ్యానంలో పొందే ఒకఅతీంద్రియ స్థితి. ఆస్థితిలో శరీరం భౌతికప్రేరణలకు ఏమాత్రం చలించక పూర్తిగా చైతన్యాన్ని కోల్పోతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు శరీరం కఱ్ఱలా బిఱ్ఱబిగుసుకుపోతుంది. గదాధరుడు పొందే యీసమాధిని 'భావసమాధి' అంటారు. ఇదే భక్తిమార్గం యొక్క పరమావధి. అంటే, సాధకుని యందలి భక్తిరసం పరిపుష్టి నొంది, పరిపక్వతకు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే యీ సమాధి ప్రాప్తిస్తుంది.

హా॥ అబ్బో! చాల గొప్పమాటే సుమీ! పిదప ఏం జరిగింది?

రా॥ పాపం! గదాధరునకు ఏడేండ్ల వయస్సులోనే ఆయన తండ్రి ఖుదిరాముడు స్వర్గస్థుడయ్యాడు. తదుపరి కుటుంబభారాన్ని రామకుమారుడు, రామేశ్వరుడు చెరియొక భుజాన్నా వహించటం ప్రారంభించారు. ఇలా ఉండగా

క॥ వంత:—తందానా తాన తందన
తొమ్మిదేండ్లు నిండ తొందరపడుచు॥ తం
గదాధరునకు క్రమ మగు రీతిగ॥ తం

ఉపనయనమ్ము గావించినారు రా॥ తం
మాట తప్పని మాన్యు డౌటచే॥ తం
ఎందఱు చెప్పిన ఏమియు వినక॥ తం
బాలుడు 'ధని' కడ భిక్ష పట్టెరా॥ తం
అందఱు ఆతని సత్యదీక్షకు
అచ్చెరు వొందేరా॥ తం

రా॥ ఈవిధంగా, గదాధరుడు తన్నుతల్లితో సమానంగా ఆదరాభిమానములతో చూస్తూ, తనపై ఎన్నో ఆశలుపెట్టుకొని యున్న 'ధని' అనే కమ్మరస్త్రీకి తాను ఇచ్చినమాటప్రకారం, ఉపనయనసమయంలో తొలిభిక్ష తీసుకున్నాడు.

హా॥ సెభాష్! అయితే, సత్యహరిశ్చంద్రుడికి, గదాధరుడికీ మధ్య ఒక్కటే అడ్డన్న మాట! తరువాత ఏంజరిగిందిరా?

క॥ వంత:—తందానా తందాని తందనా తాని తందనానా,
అరయ గదాధరు కన్న యాను రా రామకుమారుండు॥ తం
సంస్కృతాన గల మేటి పాండితిని సన్నుతు లందా॥ తం
కలకత్తాపురమందు నతండు కాపుర ముండుటచే॥ తం
గదాధరు నచ్చట విద్య నేర్వగా
కరము పంపినారు॥ తం
విద్యయందు మన గదాధరుండు
వెనుకపడుట చూచి॥ తం
అన్నగారు కోపంబు సేయగా
మిన్నకుండ లేక॥ తం
"పొట్టకూటి విద్యల నేర్చుటకై
పుట్టలేదు నేను॥ తం
జన్మసార్థకము చేయ జాలని
చదువ దేల అన్నా॥ తం
ఈవిద్యల ఇకమీద నేర్వ" నని
ఈసడించి వెచ॥ తం

హా॥ ఛ–ఛా! అదేం సమర్థనరా? చచ్చు సమర్థన. వెనకటి కో చెల్లెలు అన్నగారితో 'సరే! అన్నయ్యా! వదినెమీద చల్లవలసిన వసంతం నామీద చల్లుతావేరా' అంటే 'అరెరె! తప్పు తప్పు పొరపడి పోయానే, నిన్ను చూసి అమ్మనుకొన్నా' నన్నాడట ఒకప్రబుద్ధుడు. అలాగే, మన గదాధరుడు 'చదువుకోరా నాయనా!' అని కసురుకొంటే 'చదవలే'నని యేడవక అలా చచ్చుగా సమర్థించుకుంటాడేం? చదువు పేరు చెపితే చలిజ్వరం వస్తుం దేమో!

(సశేషము)

ఆస్తిక్యం

శ్రీ పన్నావజ్ఝల సీతారామబ్రహ్మంగారు

"నవ్వు" అంటే ఏమిటని ఒక శరీరతత్త్వ అనిగాని, హాహాహా అనిగాని శబ్దం చెయ్యడం" శాస్త్రజ్ఞుని అడిగితే, "ఏముందీ? పెదవులను అని ఆతడు నిర్వచించాడట, జంకు గొంకు గొనలకు చాచి, పళ్లు బయటపెట్టి, హిహిహి లేకుండా.

నవ్వినప్పుడు పెదవులు ప్రక్కలకు సాగుతవా? సాగవా? పళ్లు కనబడుతవా? కనబడవా? నవ్వినప్పుడు చప్పు డవుతుందా? కాదా? కొందరు నవ్వుతుంటే చిరుగంటలు మ్రోగుతున్నట్టుంటుంది కూడాను — మూతి ముడుచుకొని, ముఖం చిట్లించుకొని నవ్వేవారెవరయినా ఉన్నారా? అని అతని వాదం.

జగద్వ్యాపారాలు, మానవుని ఆలోచనలు, అనుభవాలు ఆతని కార్య కలాపాలు రసాయనిక పరిణామాలే అనడం నవ్వును శరీర తత్త్వ శాస్త్రజ్ఞుడు నిర్వచించినట్టుగానే ఉన్నది.

అఖిల విశ్వాన్ని, అందలి ప్రతి వస్తువును మహత్తరమైన "శక్తి నడుపుతున్నది" అని, ఆ శక్తి అనేకం గాక "ఒకే ఒక్కటి" అని మన జిజ్ఞాసువు గ్రహించడం చాలా తెలివయిన పని. భావగర్భితమైన ఈ వాక్యాన్ని పరిశీలిస్తే, "దేవు"డంటే ఏమిటో తెలుసుకొనడానికి సులువు దొరకవచ్చు.

గ్రహతారల గతులకు కారణమైన శక్తి, మన కనురెప్పల కదలికలకు ప్రేరేపకమైన శక్తి ఒకే ఒక్కటన్నమాట. ఈ సత్యాన్ని తలుచుకుంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుంది! ఆ శక్తిని ఆశ్రయించే భూగర్భంలోని రత్నం ప్రకాశిస్తున్నది. ఆ శక్తి సహాయంతోనే సాగరమధ్యంలోని మత్స్యం చరిస్తున్నది. రాతిలోని కప్పకు ఆహార మందించే శక్తికూడా అదే. ఆ శక్తి నిర్జీవ పదార్థాల ధర్మాలను నిర్ణయించడంతోపాటు ప్రాణుల జీవితాలనుకూడా నడుపుతున్నది.

పదార్థమూ, శక్తీ వేర్వేరు కావని, ఆ రెండు ఒక్కటే నని, పదార్థం శక్తిగా, శక్తి పదార్థంగా మారుతుంటుందనడం వైజ్ఞానికులు సిద్ధాంతీకరించిన విషయమే. అంటే, నడిపేది, నడిపింపబడేది కూడా ఒక్కటే నని అర్థం.

ఒక వస్తువునుంచి మరొక వస్తువు పుట్టడం మనం గ్రహించగలం. కాని, ఏమీ లేని శుద్ధ శూన్యంనుంచి మరేది గాని రాగలదనడం మన ఊహకు అందని విషయం. అది పరస్పర విరుద్ధమైన భావంకూడా. సున్నలోనుంచి వచ్చేది సున్న మాత్రమే. గర్భితమైనదే బహిర్గతం కాగలదు.

మఱ్ఱి గింజలోనుంచి మఱ్ఱిచెట్టే వస్తున్నది. ఎందుచేత? మామిడి చెట్టు మామిడి టెంకలోనుంచే రావడానికేమిటి కారణం? చెట్టు అంతా, చెక్కు చెదరకుండా, సూక్ష్మరూపం దాల్చి గింజలో భద్రమై ఉన్నదని అర్థం. గింజలోఉన్న చెట్టు బయటికి రావడానికి వేడి, వెలుతురు, గాలి, నీరు, ఎరువు సహాయపడుతున్నమాట నిజమే. వాటి రసాయనిక పరిణామాలు మొక్క మొలవడానికి, మొలిచిన మొక్క పెరగడానికి అవసరమే. ఈ రసాయనిక పరిణామాలు తోడ్పడుతున్నప్పటికీ ఇటుక ముక్కలోనుంచి గులాబిచెట్టు ఎందుకు మొలవదు? ఖర్జూరవృక్షం వేపగింజలో నుంచి ఎందుకు రాదు? రసాయనిక పరిణామాల ప్రభావం, ఫలితం బహు విపరీతమని దాని అర్థం; సృష్టి అంతా రసాయనిక పరిణామాల అధీనమయి లేదని దాని తాత్పర్యం.

జగత్తు సర్వము రసాయనిక పరిణామాల మయమే గాని మరేమీ కాదంటే, చరిత్ర, గణితం, ఫిజిక్స్, వృక్షశాస్త్రం, జంతుశాస్త్రం, అలంకారశాస్త్రం, న్యాయశాస్త్రం, ధర్మశాస్త్రం, అర్థశాస్త్రం మున్నగు శాస్త్రాలకు తావులేదు. కనుక అది అసంగతం. రసాయనిక సూత్రాలు జీవలక్షణాలకు అన్వయం కావు. జీవధర్మాలను తెలిపేది జీవశాస్త్రం. జీవలక్షు

ణాలు మనస్సుకు వర్తించవు. కనుకనే, మనస్తత్త్వ పరిశోధన అవసరమైనది. సామాన్య మనోధర్మాలు అతీంద్రియానుభూతికి వర్తించవు. అందుచేతనే యోగశాస్త్రం ఏర్పడింది.

సృష్టిలో ఎన్నో వస్తువు లున్నవి. ఎన్నో శక్తు లున్నవి. ఎన్నో జీవు లున్నవి. ఎన్నో వ్యాపారాలు సాగుతున్నవి. ఎన్నో సంఘటనలు జరుగుతున్నవి. అసలు ఉన్నది "ఒకే ఒక్కటి" అయితే, ఈ నానాత్వమంతా ఏమిటి? ఈ నానాత్వం ఎక్కడనుంచి వస్తున్నది? దేని చేత భరించబడుతున్నది? మఱొక టేదీ లేదు కదా? శూన్యంనుంచి రాదుకదా? గింజకు చెట్టుకుగల సంబంధాన్ని గుఱించి మనం గ్రహించిన దానినిబట్టి ఈ సకలమూ ఆ "ఒకే ఒక్కటి" నుంచి ఉద్భవిస్తున్నదని, దానిచేతనే భరించబడుతున్నదని తెలుసుకోవడం కష్టం కాదు.

జగత్తును, జగత్తులోని ప్రతి వస్తువును నడుపుతున్న శక్తి విద్యుచ్ఛక్తివంటి అంధప్రాయమైన శక్తే అని మన జిజ్ఞాసువు అభిప్రాయం. పిచ్చివాని మాటల కర్థం ఉండదు, సందర్భం ఉండదు, క్రమం ఉండదు, అన్వయం ఉండదు. కనుక, మనం గ్రహించలేము. అలాగే పసిబిడ్డ పలకమీద గీసే పిచ్చిగీతలకు కూడా మనం అర్థం చెప్పలేము. తెలుగు భాషలోని లేఖ నేను చదివి అర్థం చేసుకుంటున్నానంటే, నావలె లేఖ వ్రాసినవానికి కూడా తెలుగు భాషా జ్ఞానం, విషయగ్రహణశక్తి, ఆలోచన ఉన్నవని అర్థం.

విశ్వాన్ని "నడుపుతున్న" శక్తి విద్యుచ్ఛక్తి వంటి అంధప్రాయమైన శక్తే అయితే, అది నడపడం ఎలా సంభవం? జగత్తు శాసనబద్ధమెట్లయినది? జగత్తు శాసనబద్ధం కాకపోతే, వైజ్ఞానికులు ప్రకృతి భౌతికధర్మాలను ఎలా కనుగొనగలుగుతున్నారు? సృష్టిలో క్రమం, విధానం, పద్ధతి లేకపోతే వైజ్ఞానికులు ప్రకృతి రహస్యాలను గ్రహించడం, మనం ప్రకృతిపై అధికాధికంగా ఆధిపత్యం వహించి, సుఖం, అభివృద్ధి, వికాసం పొందడం ఏ విధంగా సాధ్యం? పూర్వ వర్తమాన భవిష్యత్తులకు పరస్పర సంబంధం ఎలా ఉంటుంది? జగత్తు మనకెలా అన్వయం కాగలదు? జగత్తు శాసనబద్ధం కాకపోతే ఎప్పుడేది ఎలా ఎందుకు జరుగుతుందో ఎప్పటికీ ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. అంతట మన బ్రతుకే అసాధ్య మవుతుంది.

క్రమం, విధానం, పద్ధతి, శాసనం, అన్వయం—ఇవి భౌతికవస్తువులు కావు, బాహ్య పరిస్థితులు కావు. ఇవి కేవలం మన బుద్ధిగతమైన భావాలు. వస్తువుల ధర్మాలను, సంఘటనల తీరును, వాటి పరస్పర సంబంధాలను, కార్య కారణ సంబంధాన్ని మనం అర్థం చేసుకొనే పద్ధతే శాసనం. అంటే ఆలోచన, ధీశక్తి, ప్రజ్ఞ లేకపోతే ఈ భావాలకు ఆశ్రయం లేదు. మన బుద్ధి గ్రాహ్యమైన భావాలకు, తదనుగుణమైన మన జీవితానికి జగత్తు అన్వయమవుతున్న దంటే, జగత్తు ప్రజ్ఞాజన్య మన్నమాట. ఇటు మన బుద్ధికి గ్రాహ్యమైనది. అటు సృష్టి వైపునుంచి జ్ఞానజన్యమైనది.

అంధప్రాయమైన విద్యుచ్ఛక్తివంటి శక్తే ప్రపంచాన్ని నడుపుతున్నట్టయితే, జగత్తు సర్వము రసాయనిక పరిణామాలు తప్పమరేమీ కాకపోతే, మానవుడు పృథివిమీద అవతరించడమే సాధ్యమయ్యేది కాదు; మానవుని మను

గడే సంభవమయ్యేది కాదు. మానవుని ఉనికే లోకాన్ని నడుపుతున్న శక్తి జ్ఞానాత్మకమైనదనడానికి నిదర్శనం.

జడపదార్థంలో జీవం సంకోచరూపంలో లేకపోతే, పదార్థంనుంచి ప్రాణం వికసనం కాదగు కారణం లేదు. ప్రాణంలో మనస్సు అవ్యక్తంగా లేకపోతే, జీవంలోనుంచి మనస్సు వ్యక్తం కావలసిన హేతువు లేదు. మనస్సులో ప్రజ్ఞ దాగిఉండకపోతే, ప్రజ్ఞ మనస్సులోనుంచి ఆవిష్కారం కావలసిన అవసరం లేదు. ''క్ర్యా'' లో ఏది అన్నిటికంటె ఎక్కువ వెనుక ఉన్నదో, పరిణామక్రమంలో అదే కట్టకడపట వ్యక్తమవుతుంది. జడవస్తువు వెనుక ప్రాణం, ప్రాణం వెనుక మనస్సు, మనస్సు వెనుక ప్రజ్ఞ ఉన్నది. కనుకనే, వికాసక్రమంలో మొట్టమొదట భౌతిక తత్త్వం, పిమ్మట ప్రాణం, తరవాత మనస్సు, అనంతరం ప్రజ్ఞ ఆవిష్కారమవుతున్నవి. ఏది జగత్తుకు పూర్వమందు పరమందు కలదో అది జగత్తంతటా, జగత్తుకు ఆధారంగా, సృష్టి స్థితిలయాలకు ఆశ్రయంగా అవ్యక్తంగా, పరిణామ సూత్రం పొడవునా ఉన్నది. "In Him I live and move and have my being" ''నా బ్రతుకు, విహారం, ఉనికి ఆ పరమ పురుషుని యందే'' అని సెయింట్ పాల్ అన్నమాటకు అర్థమిదే.

పూర్వమందు, వర్తమానమందు, భవిష్యత్తునందు – ఇక్కడ అక్కడ, సర్వత్ర, – స్థూలరూపంలో, సూక్ష్మరూపంలో ఏదేది కలదో, ఏదేది సంభవమో, ఏదేది సాధ్యమో అదంతా గింజలో చెట్టువలె ఆ ''ఒకేఒక్కటి'' నుంచి ఉద్భవిస్తున్నది. దానిచేతనే పోషింపబడుతున్నది. ఈ బహుళత్వమంతా ఒక్కటే, ఏకం అనేకానికి కారణరూపం; అనేకం ఏకమునకు కార్యరూపం. పరస్పర విరుద్ధమైనవన్నీ ఏకమేవాద్వితీయమందు సమన్వితమైనవి. మన ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి, స్మృతిశక్తి, తార్కికశక్తి, భావనాశక్తి దేనినుంచి ప్రభవిస్తున్నవో అది విద్యుచ్ఛక్తివంటి అంధప్రాయమైన శక్తే అనడం ''చూపుగల గ్రుడ్డివాడు'', ''వెలుతురు నిచ్చే చీకటి'' ''మాట్లాడుతున్న మూగవాడు'', అనడం వంటిది. మన ఆవేశాలు, ఆవేగాలు, ఆశయాలు, అనుభవాలు, అనుబంధాలు, ధర్మచింత, సేవాశీలం, విమర్శకౌశలం, భాషాపాండిత్యం – ఇవన్నీ రసాయనిక పరిణామాలనడం హాస్యం, చమత్కారం, భావం, ఆలోచన, రసజ్ఞత, ఆవేశం, అనుభవం–వీటితో నవ్వుకు సంబంధం లేదనుకునే శరీరతత్త్వ శాస్త్రజ్ఞుని నిర్ణయం వంటిదే.

మన జిజ్ఞాసువు అంగీకరించిన ఏకమేవాద్వితీయమైన శక్తి స్వతస్సిద్ధంగా ఉన్నదికనుక, అది సత్యం. అది సమస్త జ్ఞానానికీ ఆశ్రయం కనుక ప్రజ్ఞానం. అది మన సమస్త ఆశయాలకు కారణం, ఫలస్వరూపం కనుక ఆనందం. సత్ చిత్ ఆనందమే దేవుడంటే. దేవుని యితర గుణాలలో కొన్ని సత్ చిత్ ఆనందంనుంచి పుట్టినవి. మరికొన్ని దేవునికి ప్రపంచంతో గల సంబంధాన్ని గుర్తించినవి. వేరు కొన్ని దేవునికి జీవులతో గల సంబంధాన్ని సూచించేవి. సత్ చిత్ ఆనందం దేవుని స్వరూప లక్షణాలు.

(సశేషము)

శ్రీ వివేకానందస్వామి సూక్తులు సుభాషితాలు

1. మానవుడు జన్మించినది ప్రకృతిని జయించుటకే గాని దాని ననుసరించుటకు కాదు.

2. "ఈ దేహామే నేను" అనుకొనినప్పుడు జగత్తునుండి నీవు వేఱగుచున్నావు; "నే నొక ఆత్మను" అనుకొందు వేని నిత్యమహాగ్నిలో నీ వొక విస్ఫులింగమవు; "నేను పరమాత్మను" అనుకొందువేని, సకలము నీవే.

3. సంకల్పము స్వతంత్రమైనది కాదు. అది కార్యకారణనియతికి లోబడినదే. కాని సంకల్పమునకు మఱుగున ఒకానొకటి యున్నది, అది స్వతంత్రము.

4. సౌజన్యమే బలము, పవిత్రతయే బలము.

5. మననుండి వేఱైనదిగా చూడబడు బ్రహ్మమే జగము.

6. నీయందు నీకు విశ్వాసము కల్గువఱకు దేవుని నీవు విశ్వసింపజాలవు.

7. మనము దేహాములము అనెడి భ్రాంతియే అనర్థమునకు మూలము. అసలు పాపమునునది ఒకటి ఉన్నచో, ఆభ్రాంతియే పాపము.

8. స్థూలద్రవ్యమునుండి మనస్సు పుట్టినది అని ఒకపక్షమువారు చెప్పుదురు. జగత్తు మనఃప్రభవ మని మఱొకపక్షమువారు చెప్పుదురు. రెండు ప్రతిపాదనలును తప్పే. మనస్సును స్థూలద్రవ్యమును సహాచరములు. మూడవది ఒకటి కలదు. అందుండి పుట్టినవే స్థూలద్రవ్యమును, మనస్సును.

9. ద్రవ్యాణువులు ఆకాశమున కలిసికొనును. మనస్తరంగములు కాలతత్త్వమున కలసికొనును.

10. దేవుని నిర్వచించుట అనగా—మెదిగియున్న దానినే మెదుపుట. ఏలయన మన మెఱిగిన ఏకైక సత్తు దేవుడే!

11. మృగమును మానవస్థాయికిని మానవుని దేవుని స్థాయికిని హెచ్చించు ఆశయమే ఆస్తిక్యము (రిలిజన్).

12. అంతః ప్రకృతి దాల్చు బృహద్రూపమే బాహ్యప్రకృతి

13. నీపని కొలబద్దనీ యభిప్రాయమే. నీవు దేవుడనుటకంటెను, అత్యంత క్షుద్రజీవుడు సైతము దేవుడే, అనుటకంటెను ఉన్నతతరమైన అభిప్రాయము ఏది యుండగలదు?

14. మనఃప్రపంచ పరిశోధకుడు బలిష్ఠుడుగ నుండవలెను, శాస్త్రీయరీతిలో శిక్షితుడై యుండవలెను.

15. మనస్సే సర్వస్వము అనియు సంకల్పమే సర్వస్వ మనియు నమ్ముట పై మెట్టైనను అనాత్మవాదమే.

16. ఈ ప్రపంచము ఒక పెద్దగరిడీశాల. మనమిచ్చటికి వచ్చుట మనలను బలిష్ఠులనుగా చేసికొనుటకే.

17. మొక్కను వర్ధిల్లచేయుట నీకేపాటి సాధ్యమో ఒక శిశువునకు బోధపఱచుటయు

ఆపాటిసాధ్యమే. నీవు చేయగలిగినది యెల్ల వ్యతిరేకపక్షముగ నుండును. నీవు తోడ్పడ గలవు, అంతే. మొక్క ఎదుగుట అనగా దాని లోపలనుండునది వెలికి ఆవిష్కృత మగుటే. అది తనప్రకృతిని తానే పెంపొందించుకొనును. నీవు అడ్డములను తొలగింపగలవు అంతే.

18. నీ వొక వర్గమును ఏర్పఱచితివేని విశ్వమానవ సోదరభావమును ప్రతిఘటించితి వన్న మాటే. విశ్వమానవ సోదరభావాను భవము నిజముగ గలవారు ఎక్కువగ మాటా డరు. వారి నడవడులే చెప్పక చెప్పు చుండును.

19. సత్యమును వేయిభిన్నరీతులలో ప్రతి పాదింపవచ్చును. కాని ప్రతిరీతియు సత్యమే అనుట నిర్వాబాధము.

20. నీ అభివృద్ధి నీలోపలినుండియే వెలు పలికి సాగవలెను. ఒరులు నీకు బోధపఱుప లేరు. నిన్ను ఆధ్యాత్మికపరునిగ నొనర్ప లేరు. నీ ఆత్మయే నీకు గురువు. వేఱు గురువులు లేరు.

21. అనంతమైన యొక పరంపరలో కొన్ని కొలుకులను నీవు వివరింపగలిగినచో, ఆ మార్గ మున నే సమస్తమును వివరింప వచ్చును.

22. ఐహికమైనది ఏదియు ఎవనిని కదల్ప జాలదో వాడు అమృతత్వమును అధిగమించిన వాడు.

23. సత్యమునకై, దేనినైననుసరే,త్యజింప వచ్చు; కాని, దేనికొఱకైననుసరే, సత్యమును త్యజింప గూడదు.

24. సత్యాన్వేషణ మనగా బలహీనుడును నేత్రహీనుడును దేవులాడుట కాదు. బలా విష్కృతియే సత్యాన్వేషణము.

25. దేవుడే జీవుడైనాడు. జీవుడు మరల దేవు డగును.

26. మానవుడు చచ్చి ననుటయు స్వర్గ మునకు పోవును అనుటయు శిశుజల్పితము. వచ్చుట కాని పోవుట కాని మనకు లేదు. ఉన్నచోటనే మనము ఉన్నాము, ఉన్నజీవులు ఉన్నజీవులు రానున్నజీవులు అందఱును ఒక్క బిందువులోనే యున్నారు.

27. తన హృదయగ్రంథమును తెఱచు కొన్నవానికి ఇతర గ్రంథములఅక్కఱ లేదు. మనలో కోరికలను పుట్టించుట ఒక్కటే ఆగ్రంథాల విలువ. అవి కేవలము ఇతరుల అనుభవములు.

28. సకలప్రాణులయెడ ఔదార్యము కలిగి యుండుము. ఆపదయందున్నవారిపట్ల కని కరము గలిగి యుండుము.

శ్రీమద్భాగవతము - శ్రీకృష్ణసందేశము

[శ్రీమత్ప్రభవానందవాణి]

తృతీయస్కంధము

పంచమాధ్యాయము

దుఃఖకారణము : విముక్తి మార్గము

కపిలుడు :

అమ్మా, దేని నెఱుంగుటచే మానవుడు అజ్ఞానపువలనుండి విడువడునో, ఆ పరమార్థమును నీ కిప్పుడు చెప్పెదను.

మానవుని ఆత్మగా, లోపలనున్న చైతన్యజ్యోతికి పురుషుడనియు పేరు. పురుషుడు స్వయంప్రకాశుడు. ఆదియును, అంతమును లేనివాడు. ప్రకృతికంటె పూర్తిగ భిన్నమైనవాడు. పురుషసాన్నిధ్యముచే ఉత్తేజితమైన ప్రకృతినుండి పుట్టుచుండునదే నామరూపాత్మకమగు నీ జగత్తు. పురుషుడు తన్ను ప్రకృతియని — ఆత్మేతరమని — తలంచుకొనుటతో అవిద్యావంచితుడగును. అతని జ్ఞానమునకు పరిమితి యేర్పడును. పురుషుడు నిత్యసాక్షి, నిత్యముక్తుడు, ఎన్నడు గాని కర్త కానేకాడు. కార్యములన్నియు ప్రకృతిగుణసంభవములు. తానే ప్రకృతి అనుకొనుటచేత పురుషుడు తన్ను కర్త అని భావించుచున్నాడు. నిజమునకేమో అతడు ముక్తుడు, ఆనందపూర్ణుడు. కర్మబద్ధుడైనట్లును జననమరణవశుడైనట్లును సుఖపడుచునో, కష్టపడుచునో ఉన్నట్లును అతడు పైకి కనిపించును.

దేవహూతి :

స్థూల సూక్ష్మజగమునకు ప్రకృతియే ప్రభవము అని నాకర్థమైనది. కాని ప్రకృతి అనగా నేమో తెల్పుము.

కపిలుడు :

తాను అవిభక్తమయ్యు సకలవిభాగములకు కారణమైనదానిని తనలో ఇముడ్చుకొని యుండునది ప్రకృతి. ప్రకృతి త్రిగుణాత్మకము. సత్వరజస్తమములు త్రిగుణములు. మూడు గుణములకును సరి తూనిక కలిగి సమత్వము నెలసియున్నప్పుడు ఆ దశకు శాంతప్రకృతి నిరాకారప్రకృతి అని పేరు. గుణముల ఆ సమత్వము కదల్పబడినపుడు జగము ఉద్భవించును.

పురుషుడు నిరాకారుడు, నిర్గుణుడు, నిర్వికారుడు. కావున అతడు కర్తగా నుండుట పొసగదు. సూర్యుడు నీట ప్రతిఫలించినను నీటి గుణములు సూర్యుని కంటనట్లు పురుషుడు దేహధారియైనను అతనిని ప్రకృతిగుణము

లంటవు. కాని అవిద్యచేత పురుషుడు త్రిగుణములను ఆరోపించుకొని సుఖపడుచునో, కష్టపడుచునో ఉన్నట్లు కనిపించును. తన్ను కర్తగా ఎంచుకొనును. అతడు దేవతిర్యఙ్మనుష్య జన్మము లెత్తుటకును జననమరణపరంపరకు లోనగుటకు — కర్మదాసుడగుటకును కారణమిదే. మనసునకు ఇహలోకమందును తద్వస్తువులందును సంగము కల్గుటతో కామము హెచ్చును. మోహము కల్గును. ఈ లోకస్థాయి నతిక్రమించి అధిరోహింప గోరువాడు నిస్సంగతను అలవఱచుకొని ఆత్మనిగ్రహమును నేర్చుకోవలెను.

ధ్యానయోగమార్గమును అనుసరింపుము. భగవంతునందు స్థిరభక్తి కలిగి యుండుము. ఏకాగ్రచిత్తముతో భగవంతునే ధ్యానించుచుండుము.

సకలచరాచరములందును సమదృష్టిని అలవఱచుకొనుము. ద్వేషశాత్రవముల తఱిమివేయుము. ప్రీతిపూర్ణ హృదయముతో భగవచ్చరణములను శరణొందుము.

ప్రాప్తి ఎంతైన గాని, సంతృప్తి గల్గియుండుము. అన్నపానవినోదాలలో మితిని పాటింపుము. ఏకాంతవీథుల సంచరింపుము. నీ హృదయముననే శాంతి నన్వేషించుకొమ్ము. ఎల్లరకును మిత్రుడవై యుండుము, వారి దోషము లెన్నకు. వారు కష్టపడుచున్నప్పుడు సానుభూతితో ఉపచరింపుము. ఈ విధముగ పరమసత్యమును ప్రకటించు జ్ఞానమును స్వీకరింప ఆయత్తుడ వగుము. అజ్ఞానజాలమునుండి నిన్ను విముక్తను జేసికొనుట కదే దారి. ఇహలోకస్పృహల దాస్యమునుండి నిన్ను విముక్తను జేసికొనుట కదే దారి. తదనంతరము అనంతుని శుద్ధుని నిత్యముక్తుని ఆత్మను నీవు సాక్షాత్కరించుకొందువు.

ఒకనికి చెడ్డ కల రావచ్చు. నిద్ర మేలుకొన్న పిమ్మట అతనికి అది జ్ఞప్తి యున్నను దానిచే మోసపోడు. అట్లే ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొని దాని దివ్యతను అనుభవమునకు తెచ్చుకొని దాని వైభవముచే ఆనందించునాతడు ఇక మాయచే మోసపోడు. జననమరణములను అతడు జయించినాడు. మోక్షానందమును గుర్తించినాడు. యోగశక్తులు సైతము అతనిని ఆకర్షింప లేవు. ఏల యన అవి అతనిచేతిలో నున్నవి. భువి నున్నంత కాలము, అతడు ముక్తాత్మగనే యుండును. అతని శరీరము పంచత్వమొందినప్పుడు అతడు నిరతిశయానంద మగు దివ్యమోక్షమును అధిగమించును.

వార్తలు, విశేషాలు

శ్రీ రామకృష్ణ మఠము - మద్రాసు

శ్రీ వివేకానందస్వామి జయంతి

1962 వ సంవత్సరం జాన్యువరి తే 28 ది ఆదివారం మఠంలో శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతి తిథిపూజ నిర్వర్తింపబడింది. నాటి కార్యక్రమం — ప్రొద్దున 5 గంటలకు మంగళహారతి; తర్వాత భజన, చండిగీతోపనిషత్తుల పారాయణం; గుడిలో 8 గంటలకు ఆరంభమైన విశేషపూజ మధ్యాహ్నం 1 గంటప్పుడు హోమంతో పరిసమాప్తి చెందింది. దాదాపు 1,150 మంది భక్తులకున్నూ 750 మంది దరిద్రనారాయణులకున్నూ అన్నసంతర్పణ జరిగింది. సాయంహారతికి అనంతరం సదస్సులో శ్రీమచ్ఛుద్ధసత్త్వానందస్వాములు స్వామిజి ఉపదేశాలను కొన్నింటిని చదవారు. శ్రీమత్పరమాత్మానంద – శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములు ఉపన్యసించారు.

1962 వ సంవత్సరం ఫెబ్రువరి తే 4 ది భానువారం బహిరంగోత్సవం జరపబడింది. స్వామిజి చిత్రపటం చక్కగా సింగారింపబడి మండపంలో అమర్చబడింది. తత్సన్నిధిలో భక్తులు దాదాపు 4,000 పుటల స్వామిజి సంపూర్ణగ్రంథావళిని మౌనపారాయణం చేశారు. మధ్యాహ్నం 3 గంటలనుంచి 5 గంటలదాక శ్రీ తిరువారూరు ఎన్. రామచంద్రశర్మగారు తిరునీలకంఠనాయనార్లనుగూర్చి హరికథాకాలక్షేపం చేశారు. 5 గంటలకు బహిరంగసభ సమావేశమైంది. డాక్టరు సి. పి. రామస్వామి అయ్యరుగారు అధ్యక్ష్యం వహించారు. శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములు సభాధ్యక్షులకు ఉపన్యాసకులకు సదస్యులకు స్వాగతం చెప్పారు. తర్వాత ప్రొఫెస్సరు డి. సిహెచ్. కృష్ణయ్యగారున్నూ శ్రీ ఐ. జె. నాయుడుగారున్నూ శ్రీ కె. పంజాబకేశయ్యరుగారున్నూ శ్రీ కె. వి. జగన్నాథంగారున్నూ వరుసగా తెలుగులో ఇంగ్లీషులో సంస్కృతంలో తమిళంలో ఉపన్యసించారు. నలుగురున్నూ స్వామిజి జీవితోపదేశాలను గురించే మాటాడి శ్రోతలను రంజింపజేశారు. వ్యాసాలువ్రాసిన కళాశాలావిద్యార్థులకు బహుమతులు ఇచ్చిన తర్వాత సభాధ్యక్షులు శ్రీ వివేకానందస్వాముల సంపూర్ణగ్రంథావళికి తెలుగు తమిళాలలో తయారైన అనువాదగ్రంథాలను ఆవిష్కరించవలసిందని మద్రాసు హైకోర్టు ప్రధానన్యాయమూర్తులైన పూజ్యశ్రీ ఎస్. రామచంద్రయ్యరుగారిని ప్రార్థించారు. తమ అధ్యక్షోపన్యాసంలో శ్రీ రామస్వామిఅయ్యరుగారు "ఊరక ప్రాతకాలపు గొప్పలను డప్పువాయిం

చుకోవడంచేత దేశంలో నేడున్న సమస్యలకు పరిష్కారం కల్గదు అనిన్నీ, ఆధ్యాత్మికభావాలను ప్రజలు జీర్ణించుకోగలిగే ముందు, వారు దారిద్ర్యాదులైన చిక్కులనుండి విమోచితులు కావాలి అనిన్నీ, తల ఎత్తుకోగలగాలి అనిన్నీ, అన్ని రంగాలలో పురోగమించాలి అనిన్నీ స్వామిజి నమ్మకం అన్నారు. శ్రీ వివేకానంద స్వామిసూక్తులలోంచి ప్రకరణోచితమైన ఈ క్రింది వాక్యం చదివి 'సాంఘికరాజకీయాశయాలను భారతదేశంలో వ్యాప్తిచేయడానికి ముందు పారమార్థికాశయాలచే దేశాన్ని ముంచివేయవలె.'' తర్వాత ఈలాగన్నారు— ''మన ఉపనిషత్తులలో వేదాలలో పురాణాలలో ఉన్న తత్త్వాలను జగమంతట వెదజల్లవలసిన ఈ రోజులలో ఈ ఉపదేశానికి ఎంతైనా విలువ ఉంది. శ్రీ వివేకానందస్వామిలో ఇటు ప్రాచ్యవిజ్ఞానమూ ఉంది. అటు పాశ్చాత్యుల కుండే సాంగోపాంగనిర్మాణశక్తీ ఉంది. దేశవ్యాప్తమైన శ్రీరామకృష్ణసంస్థానిర్మాణానికి కారణం అదే. శ్రీ వివేకానందస్వామికి మొదటి పేరు నరేంద్రుడు అని మాత్రమే చాలామందికి తెలుసు కాని వివిదిషానందస్వామి అనే పేరు కూడా మొదట ఆయనకుండేది అని తెలిసిన వారు చాల తక్కువ మంది. ఖేత్రి మహారాజు గారి కోరికపైనే స్వామి శ్రీ వివేకానందనామమును పెట్టుకొన్నారు. స్వామిజి ముఖ్యసందేశం ఇది — 'ప్రతిజీవియందును దేవత్వం గర్భితంగా ఉంది. భారతదేశంలో దారిద్ర్యమున్నూ దుఃఖమున్నూ ఉన్నా, ఎంత నిమ్నవర్గంవాడైన మానవుడైనా అతడు బ్రహ్మంలో ఒక అంశ మనీ, ప్రాచ్యునిలోనైనా సరే పాశ్చాత్యునిలోనైనా సరే ఏ మానవునిలోనైనా సరే దివ్యాంశ ఉంది అనే సంప్రదాయం భారత దేశంలోనే కద్దని పాశ్చాత్యులకు మొట్టమొదట చెప్పినవాడు స్వామిజి. ఈ దేవత్వమును వ్యక్తం చేయడమే స్వామిజి తనకు నిర్ణయించుకొన్న పని.

సంపూర్ణగ్రంథావళి ఆవిష్కరణం

నాటిసాయంకాలం నిర్వర్తితమైన మహాకార్య పని — శ్రీ వివేకానందస్వాముల సంపూర్ణ గ్రంథావళికి తెలుగులోనూ తమిళంలోనూ ఇప్పటికి అచ్చైన సంపుటాలను ఆవిష్కరించడం. సెంటెనరీకమిటీకి కార్యదర్శులైన శ్రీమచ్ఛుద్ధసత్త్వానందస్వాములు మొదట ఈలాగు అన్నారు—''శ్రీవివేకానందసంపూర్ణ గ్రంథావళిని తమిళంలోనికిన్నీ తెలుగులోనికిన్నీ అనువదింపించి ప్రచురించాలనుకొన్నాం. ఈ కార్యక్రమంలో ముందడుగు మద్రాసుదే ఐంది. ఇతరరాష్ట్రాలలో ఇతరకేంద్రాలలో కూడ ఇతర ఎనిమిదిభాషలలో అనువాదకార్యక్రమం తర్వాత ప్రారంభింపబడ్డది. ఈ ప్రచురణకార్యానికి మొత్తం సుమారు మూడులక్షల రూపాయలు అవుతుందని అంచనా వేయబడింది. ఇండియాకేంద్రప్రభుత్వంవారు ఒకలక్ష రూపాయలనున్నూ మద్రాసురాష్ట్రప్రభుత్వం వారు ఎనిమిదివేలరూపాయలనున్నూ ఆంధ్రప్రదేశ్‌ప్రభుత్వంవారు ముప్ఫైవేలరూపాయలనున్నూ విరాళాలిచ్చారు. ఇది కాక ప్రతి పంచాయతియూనియనువారును 50 రూపాయలవఱకు ఈగ్రంథప్రచురణవ్యయానికి ఇయ్యవచ్చునని మద్రాసుప్రభుత్వంవారున్నూ; ఒక్కొక్కజిల్లాపరిషత్తు నూఱురూపాయల చొప్పుననున్నూ, ప్రతిపంచాయతియూనియను 50 రూపాయలచొప్పుననున్నూ ఇయ్యవచ్చు

సని ఆంధ్రప్రదేశప్రభుత్వంవారున్నూ అనుమ తించారు. బెంగాలులో 22,000 ప్రతులకి ఇప్ప టికే ఆర్డర్లు రిజిస్టరు ఐనాయి. ఈపనిలో మాకు తోడ్పడుతుండే ముద్రాశాలలవారికి సంపాదకు లకి వివిధప్రభుత్వాలవారికి ఇతరులకు మా కృత జ్ఞతను తెలుపుకొంటున్నాము.''

సంపుటాలను ఆవిష్కరిస్తూ మద్రాసు ప్రధానన్యాయమూర్తులు పూజ్యశ్రీ ఎస్. రామ చంద్రయ్యరుగారు ''భారతమాతృనందనులలో శ్రీ వివేకానందస్వామి అగ్రగణ్యుడు. అజరా మరమైన హిందుసిద్ధాంతపారమార్థికమహిమను గుర్తించేటట్లు ప్రజలకన్నీ తెలిచినది ఆయనే. అరువైయేండ్లకు మునుపు స్వామిజి కావిం చిన ఉపన్యాసాలకు ఆ రోజులో ఎంతో విలువ ఉండేది. కలహావిదీర్ణమైన నేటి ంచంలో ఆ ఉపన్యాసాలకు మునుపటికి చాల హెచ్చు విలువ ఉం'' దన్నారు.

శ్రీ బాలసుబ్రహ్మణ్యయ్యరుగారు సదస్సు కున్నూ ఉపన్యాసకులకున్నూ అధ్యక్షులకున్నూ కృతజ్ఞతాభివందనం సమర్పించారు. హారతి కనంతరం శ్రీ ప్రియానందస్వామిబృందంవారు గంటసేపు భజన చేశారు. రాత్రి 9-15 గంట లకు కార్యక్రమం పరిసమాప్తమైంది.

గ్రంథపరిచయం

[సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

భగవన్నామ సంకీర్తన

ఇది ఆంధ్రప్రదేశ - గుంటూరు జిల్లా - పిడుగురాల పోస్టు శ్రీ రామతీర్థసేవాశ్రమం వారి ప్రచురణ. పుటలు 92, వెల ఒక్క రూపాయ మాత్రమే.

ఆశ్రమస్థాపనమైననాటినుండి ఈనాటివరకు ప్రతిదినం రాత్రి శ్రీనృసింహపంచాయతన పూజామందిరంలో జరుగుతుండే భగవన్నామ సంకీర్తనంలో ఉపయోగించుకొనే కీర్తన లన్నీ ఈ గ్రంథరూపంలో భక్తజనాభీష్టానుసారం నేడు వెలువడినవి. ఇందు కొన్ని పూర్వ భాగవతోత్తమకృతములు, పెక్కు శ్రీకేశవ స్వామికృతములు. సర్వ దేవభక్తులకున్నూ ఉత్తారకంగా విశ్వోపజీవ్యంగా వాఙ్మ పం దాల్చిన ఈభక్తి పరీవాహానికి స్వాగతం.

స్త్రీధర్మప్రబోధిని

రచయిత శ్రీమాన్ కలవకుంట కృష్ణమాచార్య. ప్రకాశకులు రామానుజ ఆయుర్వేదనిలయమువారు, పూడూరు, వయా కొత్తపల్లి, కరీంనగర జిల్లా. పుటలు 69, వెల ఒకరూపాయి.

ఇందు 'శ్రీమతి' 'సావిత్రి' అను నిద్దఱి సంభాషణరూపంలో 'విద్య' 'వివాహము - పతిసేవ' 'కుటుంబము - సత్ప్రవర్తనము' 'ఆరోగ్యరక్షణము' 'సంతానము' 'ప్రసూతి - శిశుపోషణ' 'వితంతువులు - నియమములు' అనే ఏడు శీర్షికల క్రింద స్త్రీధర్మాలు 'సర్వసుగ్రహంగా ఉండా'లనే లక్ష్యంతో పొందుపఱుపబడ్డాయి ఐతే 'మనఃప్రవృత్తి' వంటి సాధురూపాలకంటె 'మనోప్రవృత్తి' (పుట 6) వంటి అపభ్రంశరూపాలే సుగ్రహాలు అనే భ్రాంతి ఇందు ప్రతిపుటలోను కనబడుతుంది.

ప్రభాకర్.

Sri Ramakrishna Prabha

Statement about ownership and other particulars about *Sri Ramakrishna Prabha* (according to Form IV, Rule 8, circulated by the Registrar of Newspapers for India).

1. Place of Publication	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
2. Periodicity of its Publication	Monthly.
3. Printer's Name	K. S. S. Rajan.
Nationality	Indian.
Address	The Jupiter Press Private Ltd., 109-C, Mount Road, Madras-18.
4. Publisher's Name	Swami Suddhasatwananda.
Nationality	Indian.
Address	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
5. Editors' Names	Swami Suddhasatwananda, and Prof. N. Bhaktavatsalam, M.A., B.O.L.
Nationality	Indian.
Address	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or Shareholders holding more than 1% of the total capital.	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.

I, Swami Suddhasatwananda, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date : 28-2-1962.

Signature of the Publisher,
(Sd.) SWAMI SUDDHASATWANANDA.

ఏ భారతీయ
భాషలోనైనా
మీరు టెలిగ్రాం
పంపించ
వచ్చును

మీరు
పంపించే సందేశం
దేవనాగరి లిపిలో
వ్రాసినట్లయితే

తంతి, తపాలా శాఖ

DA 61/689

ఆదిమవాసులకు నవ్యజీవితం

బయటి ప్రపంచానికి తెలియని కొండకోనల నడుమ శతాబ్దాలతరబడి అంధకార జీవితంలో క్రుమ్మగిన విశాఖపట్నం జిల్లా అరకు లోయలోని ఆదిమ వాసులు సామాజికాభివృద్ధి కార్యక్రమాలలోని బహుళార్థ సాధక పథకంవల్ల తమజీవనప్రమాణాలను పెంపొందించుకోవడానికి నూతన వృత్తులను, పనులను నేర్చుకొంటున్నారు.

—స. పౌ. స. శా. ఆ. ప్ర.

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,

శ్రీ. కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,